

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

Nr 124

JAN/FEB 2011

UTGIVEN AV: SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN I SAMARBETE MED:

DANSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN | FORSKARE OCH INGENJÖRER MOT KÄRNVAPEN | SVENSKA TANDLÄKARE MOT KÄRNVAPEN

ICAN - International Campaign to Abolish Nuclear Weapons

**THE CASE AGAINST
NUCLEAR WEAPONS**

ICAN-arbetet intensifieras i Europa

Se ledaren sid 4!

ICAN i Norge:

Tre norska organisationer i gemensam kampanj för ett förbud mot kärnvapen – med stöd från norska UD

Läs artikel av ordföranden för Norske leger mot atomvapen, på sid 4

SUMMARY IN ENGLISH

The main item of this number of LMK is the annual report for the past year. The diversity of SLMK activity should guarantee that the report will be widely read and appreciated. And it is, as usually, interesting reading. However it is a fact that annual reports seldom attract attention and are usually not much read. Therefore, to entice SLMK members into reading it, this time the report has got a new outfit. Thanks to information manager Josefin Lind, we can happily present an SLMK annual report that few, we hope, cannot not look into.

ICAN, International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, was launched in 2007 as a grass roots campaign for nuclear disarmament. This year we can

hope for an increased ICAN activity in Europe, as two governments, the Norwegian and the Swiss, have decided to take seriously their task of contributing to nuclear disarmament. Three Norwegian NGOs have received a grant to work with an abolition campaign during three years, and there will be what has been called "a hut in Geneva", a permanent European ICAN office, financed by Switzerland. Read more about it in the leading article.

The leading person in the Swedish dentists' organization against nuclear arms for more than three decades, Åke Möller, died recently. Read a report from a conference dedicated to him and one of his research colleagues in oral microbiology, Bo Krasse, who was also a

STMK member and supporter. It is encouraging that Åke Möller, who did not start his career as a activist against nuclear weapons until at the age of 68 still succeeded in contributing so well to the anti nuclear weapons movement, for more than 25 years. It is never too late to start!

In this number we can present an article on the African Nuclear Weapon free Zone by Tim Street, coordinator of the UK branch of ICAN. Tim has a MA in war studies and writes with great insight on this subject, important but not so often paid attention to. We did not translate it; reading good academic English is a pleasure in itself.

Jan Larsson, Ulf König

SLMK – presentation

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN är en kvartalstidskrift som ges ut av föreningen Svenska Läkare mot Kärnvapen (SLMK). SLMK har ca 3000 läkare, medicinstudenter och stödpersoner som medlemmar. Föreningen är den svenska grenen av **International Physicians for the Prevention of Nuclear War** (IPPNW) med ca 150 000 läkare i ett femtiotal länder som medlemmar. SLMK och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om kärnvapnens medicinska effekter. IPPNW har huvudkontor i Boston och leds av tre ordföranden ("co-presidents").

Författaranvisningar

Redaktionen välkomnar manuskript som behandlar SLMKs/DLMKs arbetsområde. Bidragen tas helst emot via e-post, som bifogat Worddokument. Bifoga gärna foton, allra helst digitala bilder med hög upplösning. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta bidragen. Tiden från manusstopp till postdistribution har kortats till en månad för att tidningens innehåll ska bli färskare. Detta kräver att **tidpunkten för manusstopp iakttas strikt**.

Från redaktörerna:

Omslagsbilden visar en broschyr från ICAN, International Campaign to Abolish Nuclear Weapons. Mer kampanjmaterial finns att hämta på ICAN:s hemsida www.icanw.org. I Norge har vår systerförening *Norske leger mot atomvapen* (NLA) med stöd från norska UD startat en kampanj i ICAN:s anda för ett förbud mot kärnvapen tillsammans med Den norske *Pugwash-komiteen* och folk rörelsen *Nei til atomvapen*. Den schweiziska regeringen stödjer finansiellt ett ICAN-kontor i Genève. Nu hoppas vi på en ökad ICAN-aktivitet även i Sverige!

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN
Informationsblad nr 124, januari 2011
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 5 000 ex

Ansvarig utgivare: Jan Larsson | Linnég. 2 H, 753 32 | UPPSALA
Tel 018-14 62 12 | E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr: Jan Larsson, Ulf König, Josefin Lind

Tryckeri: AM-tryck & reklam i Hässleholm | 0451-38 49 50

Grafisk red. & formgivning: AM-tryck & reklam i Hässleholm | 0451-38 49 50

Manusstopp för nästa nr (125): 1 maj, 2011

Manus till nästa nr skickas till: Jan Larsson (adress ovan)

Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Perstorp, adr se sid 3. Tryckt på miljögodkänt papper.

Utgivningsplan

Nr	Manusstopp	Distribution
125	1/5 -11	juni
126	20/9 -11	okt/nov
127	15/12 -11	januari
128	1/2 -12	mars

AKTUELLA SLMK-ADRESSER M.M.

SLMK:s ordförande
Jan Larsson Linnégatan 2H, 753 32 Uppsala,
Tel 018-14 62 12, Mobiltel 0730-722 588
E-post: jan.larsson@slmk.org

Kassör och Kanslichef
Klas Lundius Håkantorpsmölle, 284 91 Perstorp
Tel: 0435-351 58
Mobiltel: 070-520 83 58
E-post: klas.lundius@slmk.org

Informationsansvarig
Josefin Lind Norrtullsgatan 45, 113 45 Stockholm
Tel: 08 – 400 20 483
Mobiltel: 0760 – 24 51 58
E-post: josefin.lind@slmk.org

Medlemsreg o bokföring
Margareta Gustafsson
Tel: 0435-351 58
E-post: margareta.gustafsson@slmk.org

Kansli för Stockholmsregionen
Annika Rådberg | Svenska Läkarförbundet
(Villagatan 5), Box 5610, 114 86 Stockholm
Tel: 08-790 33 05
E-post: annika.radberg@slf.se

Läkarfonden för Förebyggande av Kärnvapenkrig
Plusgiro: 90 10 90 – 1
Bankgiro: 901 – 0901

Medlemsavgift 2010:
290 kr resp 100 kr (stud), sätts in på:
pg 90 10 90 – 1 eller
bg 901 – 0901
Prenumeration på "Läkare mot kärnvapen" ingår.

SLMKs hemsida:
www.slmk.org

IPPNW:s hemsida:
www.ippnw.org

Landsnummer – telefon:
Sverige: 0046 -
Danmark: 0045 -

AKTUELLA
DLMK-ADRESSER:
Se sid 38

INNEHÅLL NR 124

Ledare Gör kärnvapnen olagliga - dags för en svensk kampanj <i>Josefin Lind, Jan Larsson</i>	4
Norsk kampanje for et forbud mot atomvåpen <i>John Gunnar Meland</i>	4
The African Nuclear Weapon Free Zone <i>Tim Street</i>	6
Bokrecension: Varför blev det ingen svensk atombomb?	8
STARTen till en kärnvapenfri värld? <i>Claes Andreasson</i>	10
Verksamhetsberättelse	11
Det aldrig avslutade koreakriget och IPPNW <i>Gunnar Westberg</i>	26
Världens våld ifrågasätter vårt förnuft <i>Gösta Alfvén</i>	29
Bakterier och bomber - Ett minnessymposium <i>Monica Engwall</i>	30
Åbent brev fra DLMK til Udenrigsministeren, Forsvarsudvalget, og Udenrigsudvalget	33
STMK:s årsmöte 2010 <i>Monica Engwall</i>	35
INTERNATIONELL UTBLICK <i>Inge Axelsson</i>	36
Valberedningens förslag till ny styrelse	39

Gör kärnvapnen olagliga – dags för en svensk kampanj!

Sedan många år har Svenska Läkare mot Kärnvapen tillsammans med civilsamhället världen över arbetat för att alla kärnvapen ska förbjudas genom en juridiskt bindande konvention, som är möjlig att övervaka och som har en tydlig tidsplan. Redan 1997 lämnade Costa Rica till FN:s generalsekreterare ett förslag till en kärnvapenkonvention, författad av bland andra IPPNW. Förslaget har därefter uppdaterats ett flertal gånger.

Idén med en kärnvapenkonvention har av många stater mottagits med stor skepsis men under senare år har inställningen förändrats. Den senaste modellen, lanserad 2007, har med sin pragmatism och noggrannhet varit ett effektivt medel för att övertyga regeringarna i många länder om att det faktiskt går att skriva ett avtal som gör kärnvapen olagliga, som förbjuder utveckling, framställning, utplacering, lagring, överföring och test av kärnvapen, samt användning och hot om användning av kärnvapen. Denna modell bör dock ses som just en

sådan och inte det enda sättet att utforma ett förbud. Flera stater, bland annat Norge och Schweiz, har nu börjat driva frågan om ett förbud och då framför allt genom att betona humanitära aspekter. Argumentet är att kärnvapen aldrig kan användas utan att man bryter mot internationell rätt.

Ett förbud mot kärnvapen måste förhandlas fram och skrivas av staterna själva; det vi inom läkarrörelsen mot kärnvapen kan bidra med är att lyfta fram hur akut läget är och hur viktigt det därför är att ett förbud förhandlas fram nu medan fortfarande tid finns.

International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, ICAN, lanserades 2007 av IPPNW som en global gräsrotsrörelse med syfte att lyfta fram frågan om kärnvapenavrustning genom en kärnvapenkonvention. ICAN har till största del drivits från Australien, varifrån initiativet kom, men kommer nu under 2010 att drivas mer intensivt i Norge och i Schweiz, sedan man där från 2010 fått

statlig finansiering. Detta tror vi kommer att resultera i att kampanjen får mera genomslag i hela Europa inklusive i Sverige och även i Mellanöstern.

Vi i SLMK välkomnar självfallet detta och vill gripa möjligheten att vara drivande i Sverige. Vi tror att vi genom att lyfta fram de humanitära aspekterna på kärnvapenanvändning ska kunna bidra till att förhandlingar om ett totalförbud mot kärnvapen kommer till stånd, på samma sätt som *International Campaign to Ban Landmines* med så stor framgång lyckades göra med landminor. Det är nu hög tid att skapa en norm där kärvapeninnehav inte längre ses som moraliskt försvarbart utan blir ett fenomen som hör historien till, något som fanns en gång i tiden, under den historiska parentes som kallades *kalla kriget*.

Josefin Lind, Jan Larsson

joselin.lind@slmk.org

jan.larsson@slmk.org

Norsk kampanje for et forbud mot atomvåpen

Tre norske organisasjoner har i 2010 gått sammen om en felles kampanje for et forbud mot atomvåpen. Med økonomisk støtte fra det norske utenriksdepartementet vil kampanjen de neste tre årene arbeide for et juridisk bindende forbud mot atomvåpen som omfatter en bindende tidsplan for full avskaffelse av slike våpen.

Som i de fleste andre land, har anti-atomvåpen bevegelsen i Norge hatt mindre vind i seilene siden storhetstiden på 1980-tallet. Folkebevegelsen *Nei til atomvåpen* (NTA) som i sin tid hadde over 100 000 medlemmer, er skrumpet inn til en mindre organisasjon med et sentralt sekretariat og få aktive lokallag.

Den norske *Pugwash-komiteen* består av en håndfull akademikere som engasjerer seg i nedrustning ved siden av sine mange andre gjøremål. *Norske leger mot atomvåpen* (NLA) hadde i 1984 2000 medlemmer. Nå er medlemstallet halvert, men foreningen er likevel intakt med engasjerte tillitspersoner og aktive stu-

dentgrupper ved alle norske medisinske skoler.

Disse tre norske antiatomvåpen-organisasjonene har i flere år samarbeidet for å koordinere sitt arbeid, særlig når det gjelder politiske initiativ for atomvåpen-nedrustning. Allerede i 2006 organiserte denne trio en norsk underskriftskam-

panje for en konvensjon mot atomvåpen. Da den internasjonale kampanjen ICAN startet opp i 2007, hadde man altså i Norge allerede tatt et tilsvarende initiativ for å presse den norske regjering til å støtte ideen om en internasjonal folkerettslig bindende avtale mot atomvåpen.

De tre norske anti-atomvåpen organisasjonene er tross forente krefter, små og sårbare. Det samlede fredsarbeidet i Norge har likevel betydelig bredde, og flere norske NGOer har spilt en avgjørende rolle for viktige nedrustnings-spørsmål. *Norsk Folkehjelp*, som er en humanitær organisasjon med tett bånd til fagbevegelsen, var svært viktig for den norske regjeringens vellykkede initiativ for et internasjonalt forbud mot klasevåpen (cluster ammunition). Norsk Folkehjelp bidro også til internasjonale kampanjen for forbud mot anti-personell miner (landminer). *Norges Røde Kors* har også etter hvert markert seg mer i slike spørsmål, ikke minst etter at Det Internasjonale Røde Kors så tydelig har gått inn for et forbud mot atomvåpen. Nye grupper som for eksempel *Changemaker*, gir muligheter for yngre, mer aktivistisk innstilte mennesker til å jobbe for fred og nedrustning, ofte i et globalt og utviklingsrelatert perspektiv.

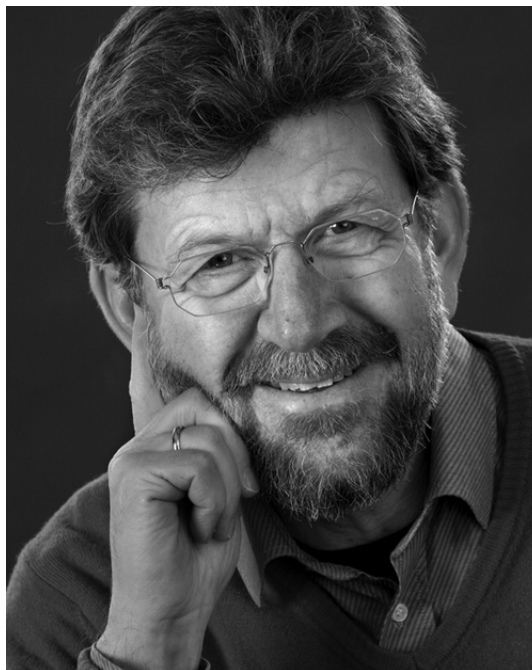
NPT-tilsynskonferansen 2010 – et springbrett

Den rød-grønne norske regjeringen har til nå holdt på det eksisterende nedrustningsregimet, men åpnet døren på gløtt for en konvensjon hvis ikke-spredningsavtalen (NPT) svikter. Ved den siste tilsynskonferansen for NPT i 2010 markerte Norge seg med å peke på at nedrustningsforpliktelsene i avtalen nå måtte tas langt mer alvorlig og at det var behov for nye initiativ for å få dette til. Likevel har Norge ennå ikke på en tydelig måte gått inn for en egen konvensjon mot atomvåpen.

I forkant av NPT-konferansen i New York i mai dette året, tok NTA, NLA og Pugwash i samsvar med ICAN-strategien initiativ til et brev til den norske regjeringen, hvor det ble stilt tydelige krav til hva et positivt resultat av konferansen måtte inneholde. Brevet ble underskrevet av i alt 45 norske organisasjoner og

synliggjorde en betydelig bredde i sivilsamfunnets engasjement. Med støtte fra regjeringen var også mange norske NGOer tilstede under konferansen.

Etter konferansen samlet NTA, NLA og Pugwash seg til en felles søknad til Utenriksdepartementet om midler til å opprette en norsk kampanje for et forbud mot atomvåpen for perioden 2010-2013. Samtidig tok vi kontakt med ICAN og oppfordret ICAN til å utarbeide en tilsvarende søknad for den internasjonale kampanjen. Søknadene ble sendt i august og allerede få uker

John Gunnar Mæland, leder i Norske leger mot atomvåpen og leder av styringsgruppen for den norske kampanjen for et forbud mot atomvåpen

senere fikk vi vite at begge søknadene var innvilget, med en samlet budsjetttramme på over 6 millioner norske kroner. ICAN vil bruke midlene til å opprette et europeisk kontor i Geneve og arbeider nå for å sikre seg støtte fra flere lands regjeringer.

Den norske kampanjen

Den norske kampanjen startet 1. september 2010. Et sekretariat er opprettet i Oslo og to kampanjekoordinatorer tilsett: *Nosizwe Lise Baqwa* og *Anne Marte Skaland*. De har begge erfaring fra tilsvarende arbeid og har god kompetanse innen atomnedrustning og internasjonalt arbeid. Kampanjen ledes inntil videre av en styringsgruppe bestående av de valgte lederne av NTA, NLA og Pugwash. Styringsgruppen vil senere bli utvidet og

det vil bli opprettet et bredt sammensatt råd av representanter fra samarbeidende organisasjoner.

Kampanjens aktiviteter vil i første omgang dreie seg om å bygge et nasjonalt nettverk av organisasjoner for arbeidet for et forbud mot atomvåpen. Parallelt vil kampanjen informere og mobilisere til et bredt folkelig engasjement. Påvirkning av politikere og andre beslutningsdeltakere er viktig. Endelig vil den norske kampanjen samarbeide tett med internasjonale sammenslutninger, da særlig ICAN. Den norske kampanjen vil representere ICAN i Norge, men også bidra til å spre ICAN til andre land.

Den 25. oktober 2010 arrangerte kampanjen en start-konferanse i Oslo, med norsk og internasjonal deltakelse. Fra ICAN kom Rebecca Johnson og Tim Wright. SLMK var representert ved Jan Larsson og Josefin Lind.

Kampanjens målsetting og begrunnelse

Kampanjens målsetting er et juridisk bindende forbud mot utvikling, produksjon, lagring, transport, bruk og trussel om bruk av atomvåpen, samt en utvetydig tidsplan for full avskaffelse av slike våpen. Kampanjen vil arbeide for at det startes internasjonale forhandlinger om et forbud snarest mulig.

Kampanjen vil, som grunnlag for et forbud, arbeide for generell aksept for Haag-domstolens stempeling i 1996 av atomvåpen som ulovlige stridsmidler på linje med kjemiske våpen. Atomvåpen bryter internasjonal humanitær rett, nedfelt i Genevekonvensjonens tilleggsprotokoll I. Kampanjen begrunnes for øvrig i humanitære, miljømessige og utviklingspolitiske argumenter. Bruk av slike våpen vil ha ufattelige medisinske, miljømessige og utviklingsmessige konsekvenser. Atomvåpen er, som Blix-kommisjonen uttrykker det, weapons of terror som holder sivilbefolkningen som gisler i et maktspill i regi av atomvåpenstatene. Kampanjen ønsker å befri verden fra denne trusselen – i vår livstid.

John Gunnar Mæland
meland@legermotatomvapen.no

The African Nuclear Weapon Free Zone

– an example for the Middle East

On 15th July 2009, the Treaty of Pelindaba on the African Nuclear Weapon Free Zone (NWFZ) came into force, thirteen years after it officially opened for signature, with the twenty-eighth ratification by Burundi. The process of establishing the African NWFZ began in the aftermath of French nuclear tests in Algeria. In 1964, the Organization of African Unity (OAU) made its Cairo Declaration on the Denuclearization of Africa. From the 1970s on, the threat to other African states from South Africa's nuclear weapons programme – developed with Western support – is generally seen as being decisive to the delay in implementing the Cairo Declaration. Following the end of the Cold War in 1991, and South Africa's renunciation and complete dismantlement of its nuclear arsenal, experts from the OAU and UN were able to negotiate the Pelindaba Treaty.

The treaty covers the whole African continent, including the surrounding islands, and establishes legally binding obligations prohibiting the development, production or acquisition of nuclear weapons. The treaty also prohibits nuclear testing, the dumping of radioactive waste and the stationing of nuclear weapons on the territory of any of the treaty's member states. The treaty commits its parties to employ the highest standard of security and physical protection of nuclear material, facilities, and equipment and prohibits armed attacks against nuclear installations within the zone. Significantly, the African NWFZ also promotes the virtues of civil nuclear energy and Africa's sovereign right to it.

With the establishment of the Pelindaba Treaty, Africa joined existing NWFZs in Latin America, the South Pacific, Central and Southeast Asia and Antarctica, in effect making the entire Southern hemisphere free of nuclear weapons. NWFZs are thus concrete examples of the countries of the global south fulfilling their international responsibilities – setting an important precedent for the nuclear-armed states of the north. However, these zones' nuclear weapon free status will be provisional so long as nuclear weapon states, in particular the US, UK, France and Russia, maintain their nuclear arsenals and do not give unequivocal security guarantees to NWFZ members. In contrast, members of NWFZs have demonstrated their commitment to cooperate with one another in order to 'fully implement the principles and objectives of the treaties'.¹

Diego Garcia – a challenge to the NWFZ

With regards to the great powers, a key challenge facing the Af-

rican NWFZ is the status of Diego Garcia. Whilst the African Union (AU) regards this territory as "an integral part of Mauritius", the UK claims the islands as its own and therefore not subject to the treaty.² Since 1965, having forcibly removed its population, the UK has controlled Diego Garcia and has allowed the US to use it as a military base. Peter H. Sand describes how "the movement of nuclear-tipped missiles to and from the island by ships or aircraft is now considered use of the facility in normal circumstances".³

Therefore, because neither the US nor the UK recognises Diego Garcia as being subject to the Pelindaba Treaty, Mauritius will not be able to meet its treaty obligations. Were the UK to accept that Diego Garcia should be included in the African NWFZ and if the US ratified Protocol III of the Pelindaba Treaty, the US would not be able to keep nuclear weapons in its military base there. Russia will not sign any treaty protocols until convinced that the US is not using its base as a nuclear weapons site.

Support by the nuclear weapon states crucial

If the shared goals of the African NWFZ and other NWFZs are to be fully realised, it is therefore crucial that NWFZ principles and objectives are supported by the nuclear weapon states. The NWFZ model will also need to spread internationally, for example to the Korean peninsula and the Middle East, joining with other disarmament instruments in order to establish a global treaty banning nuclear weapons.

At the 2010 NPT Review Conference, Egypt agreed a package with the US for taking proposals for a Middle East Weapons of Mass Destruction Free Zone (WMDFFZ) forward, including

a regional conference in 2012, though Israel later expressed its opposition to the plan.⁴ The 1995 resolution on establishing a Middle East WMDFZ was integral to the decision to indefinitely extend the NPT, with Egypt and other Arab states' increasing frustration at the lack of progress on this making it a critically important issue. Furthermore, whilst Egypt strongly supports the Pelindaba Treaty, it has not ratified it because of the Israeli nuclear threat.

The experience of South Africa

South Africa's experience of giving up its nuclear weapons, joining the NPT and helping to create the African NWFZ provides an important example of how Israel could disarm and reorient its foreign policy towards more peaceful ends. To this end, it is worth noting the similarities and crossover between Israel and South Africa's nuclear weapons programmes. These programmes can be counted as part of the West's development of nuclear capabilities after World War 2, benefiting from Western nation's technological, financial and political support. Between the mid-1960s and 1980s South Africa and Israel, both then regarded as 'pariah states', also co-operated on nuclear matters.⁵ And, as with Israel today, South Africa maintained a policy of nuclear ambiguity, where its arsenal was not acknowledged or denied.

South Africa's decision to disarm was taken in 1989, at a time when its regional relations (i.e. with Angola and Namibia) were improving. South Africa also needed to placate the international community following the easing of tensions as the Cold War ended and the apartheid government were concerned

that, if the ANC assumed power, they would control a nuclear arsenal. Today Israel argues that its regional security concerns must be met before it can move towards disarmament. Thus, as Merav Datan points out, if the Middle East appears to be 'an increasingly hostile neighbourhood', Israel has "even less incentive to actively pursue regional WMD disarmament".⁶

Israel's security should be carefully considered, but this must be done in relation to the security of the other nations of the region- including Iran. Thus, according to a recent poll of Arab public opinion by the Brookings Institution, when asked to name the "two countries posing the greatest threat to you", 88% chose Israel, 77% the USA, with only 10% naming Iran.⁷ Moreover, as US Secretary of Defense Robert Gates told a Senate committee in 2006, Iran is "surrounded by powers with nuclear weapons: Pakistan to their east, the Russians to the north, the Israelis to the west, and us in the Persian Gulf".⁸

The US and its allies are now increasing their threats of military action against Iran over its uranium enrichment activities. Such threats violate the UN Charter and only further inflame the region, handicapping progress towards peace, disarmament and a WMDFZ.⁹

Tim Street

tim_street@icanw.org

Tim Street is coordinator of the UK branch of the International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN-UK). He was formerly universities coordinator for Campaign Against Arms Trade and has an MA in War Studies from King's College London

1. *United Nations (2010), Outcome Document – Second Conference of Nuclear-Weapon-Free Zones and Mongolia, 30th April, para. 36*

2. *OAU Resolutions (1980), Res. 99 (XVII)*

3. *Peter H. Sand, Diego Garcia: British–American Legal Black Hole in the Indian Ocean?, Journal of Environmental Law, January 2009*

4. *Rebecca Johnson, 'NPT: Challenging the Nuclear Power's Fiefdom', Open Democracy, 15th June 2010*

5. *Revealed: How Israel offered to sell South Africa nuclear weapons, The Guardian, 24th May 2010*

6. *Merav Datan, in Beyond Arms Control, Reaching Critical Will, p.79*

7. *2010 Arab Public Opinion Poll, Brookings Institution, August 2010, p.62*

8. *Incoming US Defense Secretary tells Senate panel Israel has nuclear weapons, Haaretz, 7th December 2006*

9. *Noam Chomsky, The Iranian Threat, ZSpace, June 28th 2010*

VARFÖR BLEV DET INGEN SVENSK ATOMBOMB?

Svenska Kärnvapen

En antologi uppsatser kring frågan om svenska taktiska kärnvapen under Kalla Kriget. Kent Zetterberg, red. Försvarshögskolan 2010. 90 sid.

Boken innehåller tre uppsatser:

Nils Gyldeén: Niels Bohr, de svenska kärnvapenplanerna och kopplingarna till den civila kärnenergiutbyggnaden.

Lars Ulfving: Varför blev den ingen svensk atombomb?

Jan Thörnqvist: Den öppna och slutna militära debatten i Sverige om taktisk och operativ anpassning av försvaret mot kärnvapen, 1954 till 1965.

Varför blev det ingen svensk atombomb?

För att få den frågan belyst läser jag denna samling uppsatser. Författarna är intresserade av att förstå dynamiken inom försvarsmakten, hur diskussionerna gick och hur de påverkade, och påverkades av, den politiska debatten. Särskild den sista uppsatsen, av flottiljamiralen Jan Thörnqvist, ger en intressant belysning av insikter och illusioner i den svenska försvarsledningen. Trots att Thörnqvist har ambitionen att ta med också den öppna debatten, i tidskrifter och annan litteratur, beskriver han utvecklingen av den allmänna opinionen beträffande atomvapen enbart i den mån den påverkar politikernas ställningstagande.

Det finns mycket mer grundliga arbeten om den svenska atombombens historia, med ett mycket vidare perspektiv. Wilhelm Agrells bok är mest omfattande, medan Jan Prawitz uppsatser har ett särskilt värde genom att han var på plats, bl.a. som medarbetare till Alva Myrdal. Uppsatserna från Försvarshögskolan har sitt värde i sin begränsning: Man ser problemen främst från försvarsledningens perspektiv.

Jag kan inte hjälpa att jag, i efterklokhetens klarare ljus, tycker att den allmänna opinionen mot kärnvapen visade en bättre insikt och översikt än militärledningen som den framstår i dessa uppsatser.

De strategiska diskussionerna, som de återspeglas i dessa artiklar, förefaller främst ha gällt frågan om **svensk avskräckning mot en isolerad attack från Sovjetunionen mot Sverige**. Varför Sovjet under denna period skulle anfälla Sverige diskuteras inte. Det är kanske naturligt för en officer: Försvarsmakten skall vara beredd, situationen kan snabbt ändras. Vi måste planera för det möjliga, alltså att försöka

minska risken för ett anfall. Sveriges strategiska situation i ett europeiskt eller globalt storkrig tar man sällan upp i försvarsledningens diskussioner att döma av dessa uppsatser. Man insåg kanske att i det läget spelade det ingen större roll vad de svenska militärerna planerat.

Man menade att om Sverige inte har atomvapen ökar risken för att vi blir anfallna. Har vi däremot atomvapen avstår kanske anfallaren. Ja, kanske det. Men om Sovjet verkligen hade starka skäl för ett anfall skulle man med sina, under alla förhållanden kraftigt överlägsna, atomstridskrafter ha kunnat slå ut Sverige, med svenska atombomber och allt. Och, som t ex Inga Thorsson brukade påpeka, om Sverige inte har atomvapen blir vi kanske ockuperade, har vi atomvapen blir landet förstört och förgiftat och sedan ockuperat. Detta argument, som brukar kallas "hellre röd än död" och som ofta framställdes som föraktligt landsförräderi behandlas inte explicit i denna skrift.

Hade generalerna en helt **orealistisk uppfattning av atomkrigets konsekvenser** eller försökte man vilseleda sig själva och politikerna? I "Kärnladdningsgruppens betänkande" överlämnad av ÖB 1962 beräknade man att anfallaren skulle sätta in 178 kärnladdningar av styrkan 20 kiloton. Antalet döda bland civilbefolkningen skulle bli 8300 om alla hade gott skydd, 138 000 om man saknade skydd. Det framgår inte varför 178 laddningar av Hiroshima-styrka skulle leda till ungefär samma antal döda som en enda bomb över Hiroshima en gång gjorde. Man bör också tänka på att om Sverige hade atomvapen skulle dessa i huvudsak, kanske enbart, användas mot mål inom Sverige och omgivande hav och leda till att fler människor skulle skadas och dö. Detta bör inte nämnas i den öppna debatten, noterade försvarsledningen i en diskussion...

Här och där framskymtar att **den allmänna opinionen mot kärnvapen var irriterande**. General Curt Göransson diskuterade t ex 1956 hur man skulle komma åt kvinnogruppernas argumentation mot atomvapnen. Man bör inte gå direkt på kvinnogrupperna "då dessa inte är mottagliga för några som helst sakargument". Man bör i stället vända sig till de värnpliktiga. "Enligt min uppfattning måste man ... skapa förståelse för att atomvapnen icke är någonting så överväldigande att man inte bör använda dem i det svenska försvaret" skrev amiral H:son Ericsson.

Nå, varför blev det inga svenska atomvapen?

Sammanfattningsvis fördröjdes av tekniska och ekonomiska skäl utvecklingen av "den svenska linjen" med produktion av både kärnkraft och vapenplutonium i tungvattenreaktorer

med inhemskt naturligt, icke anrikat, uran som bränsle. Senare visade USA ett starkt intresse av att Sverige inte skulle utveckla kärnvapen. USA erbjöd därför lättvattenreaktorer och reaktoruran till ett subventionerat pris, som ju inte kunde användas för plutoniumframställning. USA betalade Sverige för att inte utveckla kärnvapen!

Militärledningen insåg alltmer att kostnaderna skulle bli stora och eftersom politikerna inte var villiga att skjuta till extra budgetmedel skulle atomprogrammet innebära en minskning av övriga resurser för försvaret och därigenom en minskning av försvarsförmågan. Under sextioalet minskade därför militärens intresse för kärnvapenuvecklingen samtidigt som opinionen mot ett svenskt atomvapen blev allt starkare. År 1965 var den militära debatten om kärnvapen i det svenska försvaret avslutad. Då var också den allmänna opinionen och de svenska politikerna starkt emot kärnvapen och ville i stället att Sverige skulle arbeta internationellt för ett förbud mot kärnvapenprov och ett avskaffande av kärnvapen.

Men kärnvapenprogrammet dog långsamt. Försvarets Forskningsanstalt FOA bedrev vad som med en eufemism beskrevs som ”utvidgad skyddsforskning”, ganska långt drivna projekt för ett svenskt atomvapen. Det fanns till och med en misstanke, som även uttrycktes från sovjetiskt håll, att det så sent som 1970 skulle finnas några kärnvapen i källaren.

Den sista gången den svenska atombomben användes i argumentationen var faktiskt 1969. Sverige hade varit pådrivande för tillkomsten av NPT, avtalet mot en spridning av kärnvapen, som signerades 1968. Alva Myrdal ville vänta med den svenska ratificeringen till dess Västtyskland ratificerat avtalet år 1969. Den svenska förmågan att tillverka kärnvapen skulle på något sätt vara en påtryckning på Västtyskland.

Willy Brandt gjort hösten 1969 klart att Tyskland inte skulle anskaffa kärnvapen. Den svenska riksdagen ratificerade först i november 1969.

Parallellerna med det schweiziska atombombsprogrammet (se LMKnr 122, 2010) är tydliga. Det blev inga kärnvapen därför att kostnaderna för kärnvapenprogrammet blev för höga och skulle påverka försvarets övriga resurser. Vidare intervenerade USA med sitt program *Atoms for Peace* och erbjöd billigare alternativ för kärnenergin på villkor att det militära programmet lades ner.

Tillkomsten av NPT satte slutpunkten. Schweiz tycks dock under många år ha behållit en option att under vissa omständigheter återuppta kärnvapenprogrammet. En skillnad fanns att i Sverige var den allmänna opinionen starkare än i Schweiz. I bägge länderna förefaller, med dagens kunskaper, militärledningarna ha varit dåligt informerade om kärnvapenkrigets verklighet – eller förnekat kända fakta? - och ägnade sig i viss mån åt önsketänkande. Detta intryck blir betydligt starkare i dessa uppsatser än i t ex den koncisa översikt av ämnet som Jan Prawitz skrivit för Olof Palmes Institutet.

Gunnar Westberg
gunnar.westberg@slmk.org

I den recenserade antologin finns utförliga litteraturangivelser, dock saknas det mesta av artiklar och böcker som i den offentliga debatten kritiserade atombombsprogrammet. För vidare diskussion, se t ex Jan Prawitz: Svensk kärnvapenpolitik under 50 år. Olof Palmes Internationella Institut nov. 2004 samt W. Agrell, Svenska Förtelsevapen: Utveckling av kemiska och nukleära stridsmedel 1928-70, Historiska Media, 2002.

STMK:s årsmöte 2010

I samband med riksstämman hade STMK årsmöte med styrelseval. På mötet omvaldes den sittande styrelsen: Ordförande Claes Reit, sekreterare Inger Egermark, kassör Ulf Lundin, övriga styrelseledamöter: Gunnar E Carlsson, Monica Engvall, Margareta Lundberg-Widén, Kristina Palm, Ann Charlotte Sillén och Kerstin Westbacke. Revisorer är Bengt Mohlin och Johan Warfvinge. Till ledamot av valberedning utsågs Kerstin Westbacke (styrelseledamot).

Medlemsavgiften blir oförändrad 175 kr för fullbetalande, 125 kr för stödjande medlem och 75 kr för familjemedlem.

För studerande är medlemskap i föreningen gratis.

Anna-Lena Hallonsten, en av föreningens initiativtagare och portalfigurer, deltog i symposium och årsmöte. Hon överlämnade sitt samlade material från föreningens första år, vilket tas emot med stor tacksamhet.

Föreningen avser att fortsätta sitt arbete mot kärnvapen genom samarbete med övriga yrkesgrupper i olika arrangemang som bokmässan och manifestationer på Hiroshimadagen. Föreningen fortsätter också att själv stå som arrangör av seminarier med anknytning till kärnvapen och fredsfrågor för tandläkare och tandläkarstudenter.

Monica Engvall

KÄRNVAPNEN FRÅN EN AMERIKANSK HORISONT.

STARTen till en kärnvapenfri värld?

Det satt hårt åt. Men två dagar före jul ratificerade den amerikanska senaten i alla fall det nya START-avtalet, the New START.

Några republikanska moståndare oroade sig för att de inte skulle hinna hem för att fira jul. Andra, som South Carolinas senator Lindsey Graham klagade på att senaten haft så mycket att göra att man inte hunnit debattera avtalet. ”Jag har haft någon liten tid att fundera på START, men inte mycket, och det tar verkligen på kroppen” beklagade han sig från talarstolen.

Att några ledamöter inte hunnit läsa avtalet kan knappast bero på omfånget. Sjukvårdsreformen är på drygt 2 700 sidor, och det tycks inte ha hindrat den omfattande och fortsatta debatten om den. START-avtalet omfattar sjutton ganska glest skrivna sidor, vilka ledamöterna haft tillgång till i åtta månader före beslutet.

Sen fanns det förstås de som såg chansen till kohandel. Att ställa START mot förslaget att låta homosexuella öppet tjänstgöra i det militära. Eller att förlänga president Bush's skattelättnader.

”To play politics with what is in the fundamental national interest, is pretty scary stuff” som den förre säkerhetsrådgivaren, general Brent Scowcroft sa.

Kanske inte så underligt att det amerikanska folkets förtroende för kongressen är rekordlångt. Bara 13 procent av de tillfrågade i en gallupundersökning i mitten av december tyckte att kongressen gör ett bra jobb. Den lägsta siffran på 36 år!

Och med tanke på att den amerikanska militärledningen, liksom snart sagt alla säkerhetsrådgivare sedan Nixonadministrationen, förespråkade en ratificering av START, kan det förefalla underligt att senaten ens tvekade.

Möjligen kan en förklaring till det republikanska motståndet vara att flera av nej-sägarna om två år ska ställa upp i omval – och att repartyrörelsen hotat göra START-avtalet till en kampanjfråga 2012. Även om senatorerna säkert får ta mer politiskt stryk för att de inte vräkt omkull sjukvårdsreformen Obamacare, minskat arbetslösheten eller fått ekonomin på fötter.

Avtalet kom också med en tydlig prislapp för president Obama. Utöver förlängda skattelättnader fick han lova att satsa 85 miljarder dollar på att modernisera amerikanska kärnvapen. En ansevärd summa för en verksamhet som förhoppningsvis ska avskaffas. ”Det kan knappast vara förenligt med stråvan efter en kärnvapenfri värld” som Sovjetunionens siste ledare Michail Gorbatjov konstaterade.

Obama fick också lova att fortsätta utbyggnaden av det europeiska missilförsvaret, European Phased Adaptive Approach,

med antimissilförsedda krigsfartyg, en mobil radarstation och robotar i Rumänien och Polen. ”Vi fortsätter med oförminskad styrka att bygga ett missilförsvaret i Europa som ska ge fullt skydd för NATO-medlemmar och amerikanska styrkor” försäkrade Obama. ”Det är mitt löfte till kongressen att min administration ska fullfölja dessa program så länge jag är president.”

Det nya START-avtalet begränsar antalet utplacerade kärnstridsspetsar till 1 550, vilka får vara monterade på högst 700 interkontinentala robotar, ubåtar och tunga bombplan. Även om det nu är en tredjedel färre än i det tidigare START-avtalet, är det förstås mångdubbelt fler än vad som krävs för att förintajorden.

Dessutom räknas ett kärnvapenbestyckat flygplan bara som bärare av en enda stridsspets, även om det kan föra med sig upp till tjugo. Argumentet är att det tar upp till tio timmar för ett bombplan att nå motståndarens mark – medan en interkontinental robot klarar sträckan på någon halvtimme.

Jag är kanske naiv, men om jorden utplånas på en halvtimme eller en halv dag kan kvitta!

START-avtalet berör inte heller de strategiska stridsspetsar som inte har placerats ut utan finns lagrade i reserv, eller möjligheten att motståndarsidan fuskar med att räkna sina kärnvapen.

Det får mig inte heller att känna mig så värst mycket säkrare. Även om Bulletin of Atomic Scientists välkända domedagsklocka för ett år sedan, i samband med att the New START signerades, backades ett snäpp till 6 minuter före midnatt, så stod klockan faktiskt på 23:43 sedan det första START-avtalet undertecknades.

Enligt den senaste statistik jag har sett, har USA 1 968 utplacerade stridsspetsar, medan Ryssland har ungefär 2 600 och båda ska enligt avtalet minska till 1 550. Ändå konstaterade republikanernas femte fatale Sarah Palin att START-avtalet skulle tillåta Ryssland att öka sitt antal kärnvapen, medan USA skulle få skära ned sin arsenal. ”START-avtalet är djupt bristfälligt” konstaterade Palin. Kanske känner hon till något jag inte vet – när allt kommer omkring kan hon ju se Ryssland från sin hemstat Alaska. Även om den ryska gränsen är mer än 100 mil från hennes hem i Wasalia.

Ratificeringen är förstås ändå ett blygsamt framsteg. Men marginalen i senaten, där två tredjedelars majoritet krävdes, var snäv – 71 senatorer röstade för och 26 mot. Och det tyder på att en överenskommelse om att godkänna till exempel provstoppavtalet kommer att få mycket svårt att ta sig igenom senaten.

Det tycks långt kvar innan president Obama kan uppnå det mål han skissade i Prag på varen 2009 om en helt kärnvapenfri värld. Att hinna med det under de kommande två åren är mycket begärt. Men minns att det är femtio år sedan president John F Kennedy i ett tal i FN:s generalförsamling påpekade att ”The weapons of war must be abolished, before they abolish us!”

Claes Andreasson

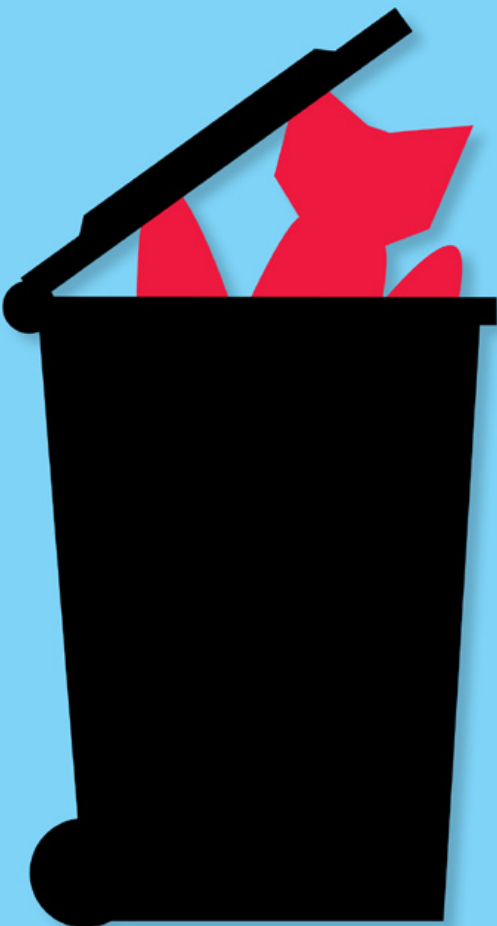
NOBELS FREDSPRIS 1985

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

Verksamhetsberättelse

Verksamhetsåret

2009-09-01 – 2010-08-31

Svenska Läkare mot Kärnvapen, SLMK, har som syfte att sprida kunskap om kärnvapnens medicinska effekter och att genom vetenskaplig forskning bidra till denna kunskap. SLMK ingår i den internationella federationen International Physicians for the Prevention of Nuclear War, IPPNW. SLMK är associerad medlem i Svenska Läkaresällskapet.

Medlemskap

SLMK organiserar läkare och medicine studerande samt lärare vid medicinsk fakultet. Föreningen har ca 2900 betalande medlemmar varav drygt 20 studenter. Medlemsavgiften är 290 kr per år. För studentmedlemmar är avgiften 100 kr per år. Av medlemmarna är ca 54 % män och ca 46 % kvinnor.

Styrelsen

Vid årsmötet i januari 2010 omvaldes Jan Larsson till ordförande. Till vice ordförande omvaldes Leonore Wide och nyvaldes Martin Tondel. Den nya styrelse som valdes i januari 2010 hade 12 ordinarie ledamöter varav 1 studentrepresentant samt 12 suppleanter varav 1 studentsuppleant.

Verkställande utskottet, VU, håller månatliga telefonsammanträden. VU utgörs av sex styrelsemedlemmar: ordföranden, de två vice ordförandena, sekreteraren, studentrepresentanten och Gunnar Westberg. Föreningens kanslichef/kassör Klas Lundius är sedan tidigare ständig adjungerad medlem i VU. Efter beslut på senaste årsmötet är även föreningens informationsansvariga Josefin Lind ständig adjungerad medlem i VU.

Styrelsen har haft fem sammanträden under verksamhetsåret. Det första hölls i slutet av november 2009. I januari 2010 hölls ett kort styrelsemöte före årsmötet, ett konstituerande styrelsemöte direkt efter årsmötet och därefter ett vanligt styrelsemöte. Nästa styrelsemöte hölls i april 2010. Alla möten ägde rum i Stockholm. (SLMK brukar ha sex sammanträden per verksamhetsår. I år senarelades dock augustimötet för att inte kollidera med världskongressen.)

Varje gång styrelsen har samlats har det ingått ett utbildningsinslag i form av en föreläsning med efterföljande diskussion. I november 2009

hade vi besök av Eva Selin Lindgren, professor i miljöfysik och vid den tiden riksdagsledamot, som talade om samband mellan kärnvapen och kärnkraft. I samband med årsmötet höll Gunnar Westberg ett föredrag om klimatkonsekvenser av ett "begränsat" kärnvapenkrig. Vid styrelsemötet i april 2010 talade förre nedrustningsambassadören Henrik Salander om läget inför översynskonferensen av icke-spridningsavtalet NPT.

Kansli och personal

Sedan många år har föreningen sitt huvudkansli i Perstorp. Där arbetar två fast anställda personer, Klas Lundius som är föreningens kanslichef och kassör, samt Margareta Gustafsson som är sekreterare på deltid.

I Stockholm finns sedan tidigare ett kontor på Svenska Läkarförbundet med en kanslist anställd på (kort) deltid.

Den 1 september 2009 tillträdde Josefin Lind en nyinrättad tjänst som informationsansvarig inom föreningen, med placering på ett SLMK-kontor inrymt hos IKFF (Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet) på Norrtullsgatan i Stockholm. Hon arbetade från början på halvtid, från årsskiftet 09/10 på 80 % och gick från och med den 1 september 2010 upp på heltid. Ökningen i arbetstid skedde parallellt med att Klas Lundius trappade ner sin arbetstid och överförde en del arbetsuppgifter till henne.

Ekonomi

SLMK har en stabil ekonomisk situation. De flesta medlemmar skänker extra gåvor till våra projekt. Föreningen har dessutom drygt 300 stödpersoner som regelbundet skänker pengar. Medlemsavgifter, gåvor från medlemmar och stödpersoner tillsammans med bidraget från Banco Humanfonden och Banco Hjälpfonden utgjorde nära 70 % av föreningens intäkter vid

senaste bokslutet (= internt genererade medel).

Att denna siffra blev lite lägre än tidigare år, då den brukat ligga kring 80 %, beror på att flera stora projektbidrag passerat igenom SLMK:s bokföring. Under verksamhetsåret har SLMK haft huvudmannskapet och förvaltat projektbidrag om sammanlagt 582 000 kr för den internationella NGO-konferensen som Nätverket för kärnvapenedrustning arrangerade i november 2010, se nedan. Projektet

slutredovisades under våren 2010.

Spara med omsorg

Låt pengarna växa samtidigt som de verkar för en god sak. Spara i Banco Humanfonden så bidrar du årligen med 2 procent av din förmågenhet till Svenska Läkare Mot Kärnvapens viktiga arbete. Genom åren har Svenska Läkare Mot Kärnvapen fått cirka 7,3 miljoner kronor från våra sparare. Låt även ditt sparkapital vara med och verka för en bättre värld.

Swedbank Robur i stolt samarbete med Svenska Läkare Mot Kärnvapen

Mer information finns på swedbankrobur.se/ideelltfondsparande eller ring oss på telefonbanken 0771-22 11 22 eller kom in på ditt närmaste Swedbank- eller Sparbankskontor.

Historisk avkastning är ingen garanti för framtida avkastning. De pengar som placeras i fonder kan både öka och minska och det är inte säkert att du får tillbaka hela det investerade kapitalet. Läs mer på www.swedbankrobur.se

Det ideella fondsparandet i Banco Fonder till stöd för SLMK är betydelsefullt. Utdelningen i februari 2010 var totalt ca 425 000 kr.

Från Folke Bernadotteakademien beviljades i januari 2010 dels

ett verksamhetsstöd på 200 000 kr riktat till föreningens informationsblad Läkare mot Kärnvapen och kontoret på Norrtullsgatan, dels ett projektbidrag på 150 000 kr att användas för föreningsmedlemmarnas närvaro vid NPT-Översynskonferensen i maj 2010 samt informationsspridning och uppföljningsseminarium. I juni beviljade Folke Bernadotteakademien ett projektbidrag på 40 000 kr för föreningsmedlemmarnas deltagande i IPPNW:s världskongress i Basel i augusti 2010 och för de personer som medverkade i föreningens workshops där.

Bokslutet vid räkenskapsårets slut den 31 augusti 2010 visade ett resultat på drygt 200 000 kr. Balansräkningen omsluter drygt 4,3 miljoner kr. SLMK har en tillfredsställande buffert av sparad kapital.

SLMK har ett 90-konto varför den ekonomiska redovisningen kontrolleras enligt SFI:s (Svensk Insamlingskontroll) föreskrifter som stipulerar att minst 75 % av insamlade medel skall

användas till föreningens ändamål. SLMK har klarat gränsen med god marginal. Föreningen är även ansluten till FRII, Frivilligorganisationernas Insamlingsråd. SLMK:s styrelse har ägnat ökande uppmärksamhet åt de specificerade punkterna i FRII:s kvalitetskod. Genom FRII deltar SLMK alltsedan 2008 i kampanjen Aktiegåvan. SLMK har som policy att inte placera i bolag som har anknytning till kärnvapenindustri.

Frivilligarbete, löner och utgifter

Föreningsarbetet vilar till största delen på ideellt arbete som utförs utan någon ersättning. Många medlemmar bidrar med stora och små arbetsinsatser.

För det gångna verksamhetsåret har 44 personer rapporterat in totalt ca 850 arbetsdagar med ideellt utfört arbete. Antalet ideella arbetsdagar har vuxit från år till år.

SLMK har en sparsam policy beträffande ersättningar till medlemmar. Vid styrelsemöten erhåller styrelsemedlemmarna kostnadstäckning för resa och övernattning. Inför konferenser och möten tas beslut från gång till gång. Full kostnadstäckning ges i regel bara till studenter och anställda samt ibland till personer som har specifika uppdrag. I övriga fall ersätts endast konferensavgiften eller ges resebidrag motsvarande billigaste resa.

Informationsbladet Läkare mot Kärnvapen, LMK

Denna medlemstidskrift brukar komma ut med fyra nummer per år. Under verksamhetsåret utgavs:

Nr 118 Oktober 2009.

Nr 119 Februari 2010 Extratjockt specialnummer inför NPT-Översynskonferensen med underrubriken 'Dags att förbjuda kärnvapen!' Tidningen innehåller specialskrivna artiklar med aktualitet även efter

konferensen.

Nr 120 Februari 2010 Specialnumret på engelska 'Now is the time to prohibit nuclear weapons!'

Nr 121 Juni 2010 Temanummer med artiklar från NPT-mötet.

Tidningens upplaga är på drygt 5000 ex. Det är den enda regelbundet utkommande tidskrift i Sverige som bevakar området kärnvapnedrustning. Jan Larsson och Ulf König har sedan ett tiotal år varit redaktörer för tidningen. Jan Larsson fortsätter som redaktör parallellt med ordförandeskapet. Inge Axelsson medverkar i varje nummer med aktuella och intressanta notiser, referat och kommentarer från ett stort antal internationella tidskrifter och databaser. Tidningen är också medlemsblad för föreningen 'Forskare och Ingenjörer mot Kärnvapen', FIMK, samt för vår danska systerförening 'Danske laeger mod kernevåben'. På utskickslistan står även medlemmarna i föreningen 'Svenska Tandläkare mot Kärnvapen', STMK. Medlemmar i dessa föreningar bidrar med artiklar och referat. Journalisten Claes Andreasson som är baserad i Los Angeles, USA, medverkar med artiklar från amerikansk horisont. Informationsbladet distribueras till många bibliotek och institutioner samt till personer verksamma inom politik och förvaltning.

Fortbildning och utveckling

En ständig fortbildning inom verksamhetsområdet sker för medlemmarnas del genom informationsbladet Läkare mot Kärnvapen som utkommer med fyra nummer per år och medlemsutskick per brev. För den intresserade finns rikligt med information via föreningens webbplats. Styrelsens medlemmar har en gemensam e-post-lista där styrelsemedlemmar skickar ut aktuell information. Övriga medlemmar som önskar få aktuell information från SLMK kan prenumerera på ett elektroniskt nyhetsbrev med korta meddelanden som skickas ut var eller varannan månad. På denna lista finns ett 70-tal adresser. Leonore Wide och Meit Krakau ansvarar för nyhetsbrevet.

SLMK:s webbplats - www.slmk.org

Den gamla hemsidan genomgick en total omarbetning under sommaren 2009 med finan-

siellt stöd av ett bidrag från Folke Bernadotte-akademien. Den nya webbplatsen, skapad av Henrik Pettersson, öppnades i mitten av september 2009. En nyhetsspalt "Kärnvapen i media" förmedlar dagsfärska nyheter från många svenska och utländska tidningar och nyhetsbyråer. Den nytilkomna bloggen innehåller många bidrag från medlemmarna. Josefin Lind ansvarar för den frekventa uppdateringen. En länk till webbplatsen finns på www.globalportalen.org där SLMK inträdde som medlemsorganisation i början av hösten 2009.

Studiematerialet "Lär om Kärnvapen" och "Learn about Nuclear Weapons"

Ett omfattande, nätbaserat studiematerial om kärnvapenproblematiken finns sedan flera år på SLMKs webbplats. Adressen är www.läromkärnvapen.se. Där finns också en engelskspråkig version www.learnaboutnukes.org samt en norskspråkig version www.atomvapen.no som vår norska systerförening tagit fram. Studiematerialet är i första hand avsett för studerande på alla nivåer men bör vara av värde också för journalister och alla andra intresserade. En arbetsgrupp inom styrelsen ansvarar för uppdatering av materialet.

Lär om Kärnvapen för lärare "Lär om nedrustning"

Studiematerialet kompletterades på våren 2009 med ett pedagogiskt utformat material avsett för skolor. Det innehåller en lärarhandledning för nedrustningsundervisning med ett flertal lektionsförslag och övningar med fokus på olika ämnen. En arbetsgrupp inom Lärare för Fred samt Leonore Wide och Gunnar Westberg från SLMK tillsammans med en projektanställd person utarbetade materialet som till stora delar

är baserat på "Learn abolition" på ICAN:s webbplats. Man når det via en klickbar flik på "Lär om Kärnvapen" eller på www.läromkärnvapen.se/forlarare.html. Tryckta exemplar av materialet kan beställas av lärare genom hänvändelse till kansliet. Till lanseringen trycktes en folder med rubriken 'Lär om kärnvapen, Lär om nedrustning'.

Klimatkompensation

Vid föregående årsmöte i januari 2009 beslutades att SLMK ska vara koldioxidneutralt genom att klimatkompensera för alla flygresor som görs i SLMK:s regi. Uträkningen har gjorts med flygkalkylatorn på www.tricoronagreen.com som räknar med utsläpp av alla växthusgaser, inte bara koldioxid. Den sammanlagda flygsträckan under verksamhetsåret blev 126 700 person-kilometer motsvarande ett utsläpp på 33,6 ton koldioxidkvivalenter. Klimatkompensationskostnaden blev 841 Euro eller ca 7730 kr.

Enligt styrelsens beslut har summan insatts på VI-skogens trädplanteringskonto.

VI SKOGEN
Hjälp som växer så det knakar

Informationsmaterial, grafisk profil m.m.

En helt ny informationsfolder om SLMK framställdes i början av hösten 2009. Den delades ut för första gången på Bokmässan i Göteborg i september 2009. Sedan trycktes också en engelskspråkig version av foldern. Gabriel Holmbom har arbetat med design till en ny grafisk profil till SLMK:s brevpapper och visitkort. På Frida Sundbergs initiativ lät SLMK våren 2010 tillverka kaffemuggar i vitt porslin dekorerade med ICAN-loggan och SLMK:s webbadress. De kostar 50 kr styck.

Vetenskapliga rådet

SLMK:s vetenskapliga råd har varit vilande i flera år.

Internationellt arbete

SLMK:s arbete är i stor utsträckning internationellt inriktat. Nära kontakt hålls med den internationella läkarrörelsen mot kärnvapen.

IPPNW, International Physicians for the Prevention of Nuclear War www.ippnw.org

IPPNW är en världsfederation med föreningar i drygt 50 länder spridda över hela världen. Huvudkontoret finns i USA. SLMK håller kontakt med såväl IPPNW:s

huvudkontor som systerföreningar i ett flertal länder. Det övergripande målet för SLMK liksom för IPPNW är ett totalt avskaffande av kärnvapnen. En prioriterad fråga är arbetet för en konvention mot kärnvapen, en Nuclear Weapons Convention, NWC. Det finns ett utarbetat förslag till en sådan konvention, Securing our Survival (SOS).

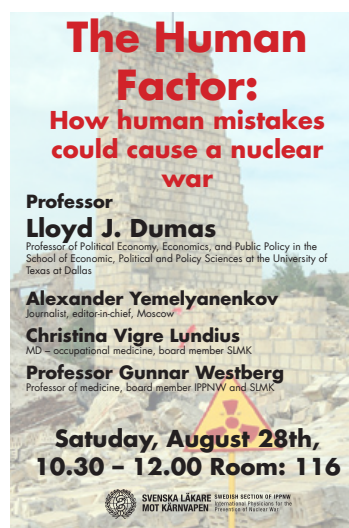
SLMK ger årligen ett bidrag till IPPNW med \$4 per medlem och år, d.v.s. \$12 000 per år. Dessutom stöder SLMK den internationella resefonden inom IPPNW som senast i maj 2010 fick ett bidrag från oss på \$1000.

Gunnar Westberg och Wenjing Tao har erhållit stöd för resor i samband med IPPNW-uppdrag. Ytterligare några få, av oss väl kända medlemmar i andra länder, har fått resebidrag till preciserade uppdrag inom IPPNW.

IPPNW:s världskongress i Basel - www.ippnw2010.org

Den senaste världskongressen hölls i slutet av augusti 2010 i Basel, Schweiz. Den var mycket välorganiserad och givande. SLMK deltog där med 14 personer varav 5 studenter/AT-/ST-läkare. Det högsta beslutande organet inom IPPNW är Council (rådet) som sammanträder vid världskongresserna. Rådsdelegat för SLMK var Jan Larsson med Martina Grosch som vice rådsdelegat och Andreas Tolf som studentdelegat. Gunnar Westberg medverkade som talare i en av kongressens paneler. SLMK anordnade två workshops som var välbesökta:

The Human Factor. How Human Mistakes Can Cause a Nuclear War. Medverkande: Christina Vigre Lundius, SLMK, Alexander Yemelyanenkov och tolken Roman Dolgov, båda från Ryssland, samt Lloyd Jeff Dumas, USA.

Learn Abolition. SLMK:s webbase-rade studiematerial 'Learn about Nuclear Weapons' presenterades av Gunnar Westberg och Josefin Lind. De svenska deltagarna skrev ett flertal referat från föredrag och workshops som lades ut på bloggen på SLMK:s webbplats.

Gunnar Westberg var tidigare co-president i IPPNW och har därefter varit medlem i IPPNW:s styrelse fram till senaste kongressen. Den svenska medicinstudenten Wenjing Tao avslutade vid kongressen ett tvåårigt uppdrag som internationell studentrepresentant i IPPNW. Hon valdes vid kongressen in i IPPNW:s styrelse. Martina Grosch ingår i en internationell grupp med unga doktorer på AT- och ST-nivå, "Doctors-In-Training", som försöker hitta vägar att underlätta det fortsatta engagemanget trots tidsbrist.

Skriften "Zero is the Only Option: Four Medical and Environmental Cases for Eradicating Nuclear Weapons" författades av John Loretz och var klar att lanseras till NPT-mötet i maj 2010. Skriften är en lättläst sammanfattning av kunskapsläget beträffande konsekvenserna av kärnvapenkrig och tar särskilt upp de förödande klimatologiska och ekologiska effekterna. Skriften kan laddas ner från <http://www.nuclear-zero.org>. SLMK sponsrade denna skrift med \$10 000 enligt styrelsens beslut i augusti 2009. En stor del av summan kunde samlas in från våra medlemmar och givare i samband med medlemsutskicket i november 2009. En svensk översättning är planerad att utges i slutet av år 2010. För att bekosta den bad vi om bidrag från medlemmarna i samband med Hiroshimadagsutskicket i augusti 2010 och fick god respons. De klimatmässiga konsekvenserna av ett regionalt kärnvapenkrig är en fråga som SLMK ägnat speciell uppmärksamhet och försökt informera om i många olika sammanhang.

ICAN, International Campaign to Abolish Nuclear Weapons - www.icanw.org
Denna kampanj lanserades 2007 för att driva på kärnvapenedrustningen. Inom ICAN ligger väsentliga delar av det kärnvapeninriktade arbete inom IPPNW som SLMK särskilt stöder. På ICAN:s webbplats finns ett omfattande material med fakta och broschyrer för nerladdning. Under det gångna verksamhetsåret har Monika Palmgren varit SLMKs representant i ICAN och deltagit i telefonmöten med ICAN-gruppen.

John Loretz som är IPPNW:s projektkoordinator har tidigare fått finansiellt stöd från SLMK för arbete med ICAN-projektet motsvarande en hel dags arbete per vecka från och med december 2007 till och med maj 2009. Efter en paus på fyra månader återupptog SLMK stödet i samma omfattning från och med oktober 2009 och genom hela verksamhetsåret. Besluten om fortsatt stöd har tagits allteftersom för några månader i taget och varit villkorade med önskemål om redovisning av hur tiden använts. John Loretz har även varit SLMK behjälplig med olika uppgifter, bland annat språkgranskning av våra engelska texter. Styrelsen har uttryckt stor uppskattning av hans arbete och har varit nöjd med hans rapporter. Kostnaden för SLMK har legat på 7000-8000 kr per månad. Förutom stödet till John Loretz' ICAN-arbete har SLMK stöttat ICAN med ett bidrag på \$650 (ca 4 600 SEK) till anskaffandet av roll-ups.

Dialogseminarier, Dialogues and Seminars with Decisionmakers Programme

Möten och seminarier med beslutsfattare särskilt i kärnvapenhuvudstäderna utgör sedan många år en viktig del av den internationella verksamheten. SLMK, främst Hans Levander, initierade och drev programmet de första åren. Huvudansvaret för projektet överlämnades sedan till IPPNW. Programmet har fått fortsatt stöd och deltagande från SLMK. Under verk-

samhetsåret har SLMK varit representerat vid flera dialogmöten:

Gunnar Westberg och Wenjing Tao ingick i en IPPNW-delegation som i början av september 2009 uppvaktade WHO i Genève med förslag om att WHO ska göra en ny, uppdaterad rapport som ersätter den rapport om hälsoeffekter av kärnvapen som WHO utgav på 1980-talet. I oktober 2009 ordnade IPPNW ett seminarium med EU-parlamentariker i Bryssel, där Gunnar Westberg deltog. Följande dag besökte en utökad IPPNW-delegation NATO-högkvarteret i Bryssel och samtalade med personer som är ansvariga för NATO:s kärnvapenpolicy. Därefter deltog Gunnar Westberg i en IPPNW-delegation som hade dialogsamtal om kärnvapen med Frankrikes Utrikesdepartement i Paris. I slutet av mars 2010 deltog Gunnar Westberg i en IPPNW-delegation som besökte en ställföreträdare för EU:s utrikesminister Catherine Ashton.

Översynskonferensen av icke-spridningsavtalet NPT i New York i maj 2010

Icke-spridningsavtalet är en hörnsten i kärnvapenedrustningen. En översynskonferens hålls vart femte år. Parallellt med staternas konferens pågick i år som vanligt en livlig aktivitet på NGO-sidan, där SLMK deltog. Totalt åtta SLMK-are var där under olika tidsperioder: Gunnar Westberg, Wenjing Tao, Thomas Silfverberg, Åsa Lindström, Nelli Jonasson-Filippova, Maria Cederlund, Klas Lundius och Josefin Lind. Till konferensen hade SLMK framställt en engelskspråkig folder för utdelning, med korta texter om medicinska och klimatmässiga konsekvenser av kärnvapenkrig. Foldern bekostades av projektbidrag från Folke

Bernadotteakademin. Utseendemässigt byggde den på ett flygblad som IKFF, Svenska Freds och SLMK tillsammans producerat lite tidigare och som fokuserade på behovet av en kärnvapenkonvention.

Innan NPT-mötet företog SLMK en serie ambassaduppvaktningar. I samtal med ambassadören eller någon av dennes närmaste företrädare fick vår delegation tillfälle att utveckla våra synpunkter, lyssna på deras ståndpunkter och plädera för stöd för en konvention mot kärnvapen. Vi besökte följande länders ambassader: Spanien, Filippinerna, Sydkorea och Ryssland. USA:s ambassad kontaktades men vi lyckades inte få en tid för sammanträffande.

Inför NPT-mötet bildade fyra föreningar en samarbetsgrupp. Förutom SLMK deltog IKFF, Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen och Svenska FN-förbundet. En internetplats <http://skrotakarnvapen.nu> ställdes till förfogande av FN-förbundet och användes till meddelanden och bloggar av de svenska NGO-deltagarna före, under och efter konferensen. Samarbetsgruppen tog initiativ till ett möte i Riksdagen i mars 2010 med den svenska grenen av PNND (Parliamentarians for Nuclear Nonproliferation and Disarmament) som värd. Ett tiotal riksdagsledamöter deltog, representerande alla riksdagspartier. Huvudtalare var Christer Ahlström, chef för Utrikesdepartementets nedrustningsavdelning (UD-NIS). Fyra personer från SLMK deltog och informerade bl.a. om SLMK:s arbete.

Efter NPT-mötet anordnades ett uppföljande seminarium den 3 juni med Nätverket för kärnvapenedrustning och ABF Stockholm som arrangörer. Leonore Wide var samtalsledare.

IPPNW-studenterna

Medicinstudenterna inom IPPNW har program i många länder, se www.ippnw-students.org. Två medicinstudenter utses vid kongresserna till International Student Representatives (ISR) för de närmaste två åren och samordnar studentarbetet. Under den gångna perioden fram till senaste kongressen var den svenska medicinstudenten Wenjing Tao en av två

ISRs. Ett europeiskt IPPNW-studentmöte hölls i Oslo den 8-11 april 2010, där fyra SLMK-studenter deltog.

Internationellt studentarbete och the Nuclear Weapons Inheritance Project, NWIP **www.ippnw-students.org/NWIP**

Projektet startades i Sverige 2001 och har vuxit till att bli ett av IPPNW:s viktigaste studentprojekt. Delegationer av aktiva IPPNW-studenter reser ut och träffar grupper av studenter i kärnvapenhuvudstäderna vid dialogmöten, seminarier och workshops där de informerar om kärnvapen. Den svenska studentgruppen har från början varit bland de drivande i projektet men för närvarande är ingen SLMK-student koordinatör.

Ryssland

SLMK har sedan många år ett särskilt åtagande att stödja den ryska IPPNW-föreningen. De har ett kontor i Moskva som SLMK upprätthåller kontakt med.

Nepal

SLMK bedrev ett treårigt projekt 2005 - 2008 med projektbidrag från Sida/Forum Syd till stöd för det regionala IPPNW-kontoret i Katmandu, Nepal. Projektet var mycket framgångsrikt. Stödet till den nepalesiska IPPNW-föreningen visade sig vara betydelsefullt även för den framväxande demokratiörelsen i Nepal under några år av politisk turbulens. Projektet slutrapporterades under 2009 och godkändes i augusti 2010 av Forum Syd utan några invändningar.

Iran

Sedan flera år har SLMK haft kontakt med den iranska föreningen för stöd till skadade av kemisk krigföring. SLMK har tillsammans med läkare i denna organisation arbetat för tillkomsten av en iransk IPPNW-förening. Denna förening, 'Iranian Physicians for Social Responsibility', godkändes som medlem i IPPNW vid kongressen i Basel. Gunnar Westberg deltog i april 2010 i en internationell konferens i Teheran om kärnvapnens avskaffande. Han fick flera tillfällen att framträda i iransk TV och radio och klargjorde vår inställning att kärnvapnen inte ger trygghet och skall avskaffas.

Nordkorea, DPRK

Alltsedan vårt första besök i Nordkorea 2005 har SLMK hållt kontakt med den nordkoreanska läkarföreningen 'The Korean Anti-Nuke Peace Physicians' KANPP, medlem i IPPNW. Ett uppföljande besök gjordes i juni 2007. Två KANPP-medlemmar besökte oss hösten 2008. Martin Tondel har sedan dess uppehållit kontakt med KANPP vilket tidvis har varit svårt. Under verksamhetsåret planerades för ett besök i Nordkorea med en svensk-finsk-tysk IPPNW-delegation, men resan har av olika skäl blivit uppskjuten och planeras nu preliminärt att genomföras till våren 2011.

Övrigt

Vid klimattoppmötet i Köpenhamn i december 2009 bidrog SLMK med 6000 SEK till en monter som vår danska systerförening ansvarade för på den parallella NGO-konferensen.

Inrikes aktiviteter

Medlemsbrev och insamlingar

Förutom informationsbladet får föreningens medlemmar vanligtvis tre medlemsbrev per år med aktuell information om arbetet med kärnvapenedrustning och föreningens verksamhet. Den som missat att betala sin medlemsavgift erhåller flera påminnelsebrev med aktuell information. I samband med medlemsutskicket i november 2009 bad vi om en extra gåva till en skrift om klimatkonsekvenserna av ett begränsat kärnvapenkrig. Se ovan angående skriften "Zero is the Only Option" som lanserades vid NPT-mötet. Vårutskicket i april 2010 innehöll en bön om bidrag till alla SLMK:s verksamheter. I Hiroshimadagsutskicket i augusti 2010 bad vi om bidrag till den kommande översättningen av skriften "Zero is the Only Option" till svenska, som snart kommer i våra brevlådor. Medlemmarnas gensvar i form av ekonomiska bidrag är en mycket värdefull tillgång för föreningens arbete. Tack vare detta stöd kan vi mestadels mobilisera ekonomiska resurser till att genomföra önskvärda projekt.

SLMK:s Antiatombombsdiplom

Den fullständiga prismotiveringen lyder:

”Svenska Läkare mot Kärnvapens utmärkelse för betydande insatser i arbetet för en kärnvapenfri värld”. Idégivare var studentgruppen, främst Thomas Silfverberg och Johannes Norberg. Pristagaren utses av SLMK:s styrelse efter att nomineringar lämnats in. Priset utdelades för andra gången på Hiroshimadagen den 6 augusti 2010 och gick då till Maj Britt Theorin.

Brev och upprop

Disarm Now! var rubriken på ett upprop författat av Joseph Gerson, American Friends Service Committee. Det var ställt till den kommande NPT översynskonferensen och undertecknades för SLMK:s räkning av Jan Larsson efter VU-beslut i oktober 2009.

Ett brev författat av John Hallam, Australien, riktat till president Obama inför USA:s nya ’Nuclear Posture Review’, undertecknades för SLMK:s räkning av Jan Larsson efter beslut på styrelsemötet i november 2009.

I början av mars 2010 skickade vi ett brev, undertecknat av Jan Larsson på föreningens vägnar, till EU:s nyutnämnda utrikeschef Catherine Ashton. Brevet föranleddes av att hon i samband med utnämningen utsatts för kritik för att hon i sin ungdom varit antikärnvapenaktivist. Vi skrev att vi istället var glada för hennes engagemang och hoppades att hon i sin nya roll skulle gynna nedrustningsarbetet. Ett par veckor senare fick vi ett tackbrev där hon bekräftade sitt engagemang för en global kärnvapenedrustning.

Inför riksdagsvalet i september: Riksdagspartierna tillfrågades om kärnvapen
I maj/juni 2010 skickade SLMK ett brev till samtliga riksdagspartier med tre frågor om kärnvapen och nedrustning. Frågorna handlade om synen på en konvention mot kärnvapen, kärnvapnen i Europa, och vilka möjligheter partiet såg att agera för en kärnvapenfri värld. Svaren från partierna redovisades på SLMK:s webbplats.

Almedalsveckan i juli 2010

Gunnar Westberg medverkade i en paneldebatt med rubriken ’Kärnvapen – vinna eller förlora?’ som arrangerades på Säkerhetspolitiskt Sommartorg tillsammans med IKFF. Ett utförligt referat skrevs av Josefin Lind på bloggen på www.slmk.org.

Hiroshimaminnesdagen den 6 augusti 2010

Denna dag högtidlighålls minnet av atombombernas offer i Hiroshima och Nagasaki i augusti 1945.

SLMK anordnade eller medverkade i manifestationer på flera orter. Se vidare under lokal-föreningarnas rapporter och reportage i LMK nr 118.

I Stockholm anordnade SLMK, främst genom Leonore Wides insatser, i samarbete med Stockholms Domkyrkoförsamling för femte året i följd en manifestation i Storkyrkan. Annonser var införda i DN och SvD någon vecka innan. Gunnar Westberg talade på Hiroshimadagsmanifestationen i Göteborg under rubriken ”Ökande stöd i världssamfundet för en kärnvapenkonvention – men Sverige passar”. En bearbetning av hans tal och en filminspelning lades ut på SLMK:s webbplats.

Camilla Mattsson talade på Hiroshimadagen i Örebro.

Frida Sundberg medverkade som talare på Hiroshimadagen vid ett seminarium om nedrustning under SSU:s sommarläger i Strömstad.

Mediagenomslag

Gunnar Westberg skrev i Sydsvenskan den 14 september 2009 en artikel med rubriken

Foto från lyktmedsättningen i Svartån, Örebro. Fotot lånat från Nerikes Allehanda 7/8 2010. Fotograf: Lennart Lundkvist.

”USA:s kärnvapen behövs inte i Europa”.
 Artikeln var ett svar på en artikel några dagar tidigare av Fredrik Westerlund, FOI, som argumenterat för att USA:s kärnvapen skulle stanna kvar i Europa.

Göteborgs-Posten införde den 6 november 2009 en artikel med rubriken ”Regeringen alltför passiv i arbetet för nedrustning” författad av Rolf Ekéus, Aleksander Gabelic, Kerstin Grebäck och Gunnar Westberg.

I Dagens Ekos första morgonsändningar den 6 november 2009 omnämndes den aktuella internationella NGO-konferensen i Stockholm. Gunnar Westberg deltog aktivt i publiken i en debatt i SVT om Obama och fredspriset den 8 december 2009.

På 40-årsdagen av icke-spridningsavtalets ikraftträdande den 5 mars 2010 anordnade SLMK-Stockholmsföreningen en manifestation med ”tårtkalas” i Stockholms city, på torget utanför den femte Hötorgsskrapan. En notis med färgbild blev införd i Svenska Dagbladet och Göteborgs-Posten.

Utrikesminister Carl Bildts blogg ”Alla dessa dagar” hade den 8 april 2010 rubriken ”För en kärnvapenfri värld” vilket syftade på att presidenterna Obama och Medvedev samma dag undertecknade det nya START-avtalet. Gunnar Westberg skrev en kommentar i bloggen och frågade vilka konkreta förslag Sverige kommer att lägga fram vid NPT-mötet.

Hans Corell, tidigare rättschef i FN, intervjuades i TV4:s Nyhetsmorgon den 9 april 2010, dagen efter att det nya START-avtalet undertecknats. Han talade bland annat om behovet av ett folkligt tryck för kärnvapenedrustning. Som ett bra exempel visade han fram tidningen

Läkare mot kärnvapen med framsidans text ”Dags att förbjuda kärnvapen”.
 Josefin Lind och Gunnar Westberg skrev den 19 maj en artikel på Arena www.tidskriftenarena.se med rubriken ’Stoppa kärnvapen’.

Aktionsdagen den 5 juni 2010 på Medborgarplatsen i Stockholm, arrangerad av Nätverket för kärnvapenedrustning, uppmärksammades med ett reportage i radions P1 Tendens med intervjuer av bland annat Wenjing Tao, Josefin Lind och Gösta Alfvén. På radions webbplats lades programmet ut tillsammans med en bild på de mörka skuggor, silhuetter av människokroppar, som vi placerat ut på stenläggningen på Medborgarplatsen som påminnelser om effekterna av kärnvapenkrig.

SLMK finns på Facebook alltsedan våren 2010. Det finns också en Facebookgrupp för SLMK-studenter.

I samband med Hiroshima-minnesdagen 2010 fick vi följande debattartiklar och insändare införda:

6/8 Upsala Nya Tidning. Gör kärnvapnen olagliga! Debattartikel. Jan Larsson.

6/8 Göteborgs-Posten. Carl Bildt sviker i kärnvapenfrågan. Debattartikel. Gunnar Westberg.

6/8 Sydsvenskan. Svensk tystnad svår att förstå. Debattartikel. Jan Larsson och Gunnar Westberg.

6/8 Västerbottens-Kuriren. Umeå i nätverket mot kärnvapen. Insändare. Andreas Tolf.

6/8 HD/NST/ Landskrona-Posten. Vi får inte glömma Hiroshima. Insändare. Klas Lundius.

6/8 Nerikes Allehanda. Minns offren för atombombarna. Insändare. Ingrid Brånvall.

Dessutom fanns andra artiklar i samband med Hiroshimadagen där SLMK omnämndes:

6/8 Kyrkans tidning. Dag för nedrustning till minne av Hiroshima. Artikel. Intervju med Gunnar Westberg.

7/8 Svenska Dagbladet. Prisdag för arbete kring nedrustning. Artikel om minneshögtiden i Storkyrkan och utdelningen av antiatombombsdiplomet. Intervju med färgbild på Maj Britt Theorin.

7/8 Nerikes Allehanda. Minnesdag. Stor färgbild och lite text om minnesceremonin i Örebro.

9/8 Motala & Vadstena Tidning. Manifestation mot kärnvapen. Reportage från Budkavlen i Vadstena 7/8.

Läkare mot Kärnvapen nr 122 oktober 2010 innehöll rapporter och artiklar samt ett bildkollage skapat av Josefin Lind från manifestationer i Stockholm, Göteborg, Umeå, Uppsala och Örebro.

Under verksamhetsåret har följande pressmeddelanden skickats ut:

13 oktober 2009 tillsammans med Nätverket: meddelande angående att Alyn Ware tilldelats Alternativa Nobelpriset.

1 mars 2010: Icke-spridningavtalet fyller 40 år – vi firar med symboliskt tårtkalas.

14 april 2010 med anledning av att Göteborgs kommun gått med i nätverket Mayors for Peace.

14 april 2010 med anledning av USA:s nya kärnvapendoktrin, Nuclear Posture Review

27 april 2010: Fyra organisationer startar nedrustningsblogg.

30 april 2010: Kärnvapnet 65 år, dags för pensionering!

2 juni 2010 tillsammans med IKFF: Fest för Fred den 5 juni.

3 juni 2010: 'Global Nuclear Abolition Day'. Manifestation för en kärnvapenfri värld på Medborgarplatsen.

2 augusti 2010: Manifestation och utdelning av 2010 års Anti-atombombsdiplom på Hiroshimadagen, den 6/8 2010 i Storkyrkan i Stockholm.

Kärnbränslecykeln

Sambandet mellan kärnkraft och kärnvapen tillhör SLMK:s intresseområde även fast föreningen inte har någon agenda beträffande kärnkraften. Vi har haft bland annat haft föreläsningar i ämnet vid styrelsemöten.

Utarmat uran (Depleted uranium, DU)

Jan Larsson deltog i en paneldiskussion vid en internationell konferens om uranvapen som anordnades i Stockholm i november 2009 av flera föreningar.

Efter en genomgång av det medicinska kunskapsläget gjorde SLMK vid styrelsemötet i januari 2010 ett tydligt ställningstagande beträffande utarmat uran. Till protokollet antecknades: "SLMK anser att försiktighetsprincipen skall gälla vid bedömningen av utarmat uran som vapen och ansluter sig därmed till slutsatsen i ett uttalande av IPPNW" vars uttalande citerades. SLMK:s ordförande konkluderade att SLMK följer kunskapsläget beträffande vapenuran och har bildat sig en åsikt i frågan men föreningen har valt att inte arbeta med denna fråga.

Nätverket för Kärnvapennedrustning - www.nucleardisarmament.se

Inom detta nätverk samarbetar ett 15-tal svenska ideella föreningar och organisationer för fred och nedrustning. Deras representanter i nätverket träffas regelbundet i Stockholm. Den gemensamma plattformen är arbetet för en kärnvapenfri värld. Leonore Wide är SLMK:s representant och har varit ordförande i Nätverket sedan ett tiotal år.

NGO-konferensen i november 2009

Nätverkets största åtagande någonsin var anordnandet av den stora internationella konferensen "Reaching Nuclear Disarmament – the Role of Civil Society in Strengthening the NPT" som arrangerades i Stockholm den 6 - 8 november 2009. En arbetsgrupp med ca sju personer från Nätverkets olika föreningar arbetade med planeringen som startade ca 1½ år i förväg. Emma Rosengren var projektets koordinatör. Leonore Wide ledde arbetsgruppen där även Meit Krakau deltog. Konferensen blev mycket lyckad. Den samlade över 300 deltagare från mer än 30 länder. En konferensrapport sammanställdes sedan av Emma Rosengren med lay-out av Gabriel Holmbom och skickades ut dels till ett antal deltagare,

dels till många andra personer och institutioner involverade i arbetet för kärnvapennedrustning. Konferensrapporten kan laddas ner från nätet på www.nucleardisarmament.se

Både kansliet och medlemmarna inom SLMK lade ner mycket tid och kraft och ett stort engagemang på genomförandet av detta projekt. SLMK ansvarade för det ekonomiska huvudmannskapet för hela konferensprojektet. (Nätverket är inte en juridisk person och måste därför stödjas av de ingående föreningarna beträffande ekonomiska åtaganden.)

Tillsammans med Nätverket anordnade SLMK den ovan nämnda aktionen på Medborgarplatsen i Stockholm den 5 juni, 'Nuclear Abolition Day'. På kvällen samma dag anordnade SLMK tillsammans med IKFF en 'Fest för fred' med musik, tal och stand-up-framträdanden på en pub i Stockholm.

Sveriges Utrikesdepartement

SLMK var representerat vid tre informationsmöten som Utrikesdepartementets enhet för nedrustning och icke-spridning, UD-NIS, inbjudit föreningarna till. Det första var i slutet av september 2009 inför första utskottets arbete i FN, det andra ett uppföljande möte i början av december 2009 och det tredje i slutet av april 2010 inför NPT översynskonferensen.

Life-Link Friendship-Schools Program - www.life-link.org

Detta program för fredsundervisning i skolor har skapats och leds av Hans Levander som också är aktiv styrelsemedlem inom SLMK sedan många år. I mer än 700 skolor i 91 länder har eleverna deltagit i flera tusen fredsaktioner inspirerade av Life-Link. SLMK har rekommenderat att detta pedagogiska material används i arbete riktat till barn och ungdomar.

Budkavlen för en kärnvapenfri värld - www.budkavlen.se

Budkavlen startade i Luleå och några andra kommuner i Norrbotten i november 2008 och har sedan färdats söderut genom landet med manifestationer på lördagarna kl. 11.55, fem i tolv. SLMK stöder Budkavlen. Flera SLMK-medlemmar har arbetat aktivt med att arrangera och/eller medverka i budkavlemani-

festationer på ett tiotal platser under verksamhetsåret.

The Right Livelihood Award, "Alternativa Nobelpriset"

Priset utdelades till Alyn Ware från Nya Zeeland som i många år arbetat för kärnvapennedrustning vid en högtidlig ceremoni i Gamla Riksdagshuset den 4 december 2009, där flera SLMK-medlemmar var närvarande. Dagen innan anordnades ett heldagsseminarium med pristagarna på Medelhavsmuséet där SLMK var medarrangör och Gunnar Westberg medverkade som talare. Senare på dagen inbjöd PNND till ett seminarium i Riksdagen där Alyn Ware berättade om sitt arbete för riksdagsledamöter och representanter från olika organisationer som arbetar mot kärnvapen, däribland SLMK.

Mayors for Peace -

www.mayorsforpeace.org

Detta är ett nätverk av städer och kommuner som leds av staden Hiroshimas borgmästare. I december 2010 hade nätverket 4400 anslutna städer och kommuner i 150 länder. Syftet är att sätta kraft bakom det civila samhällets önskan om en värld fri från kärnvapen. I Sverige finns 16 registrerade medlemskommuner. Flera SLMK-medlemmar har tagit upp frågan med den egna hemkommunen.

Den Internationella Fredsdagen den 21 september uppmärksammades år 2009 på Världskulturmuséet i Göteborg där Gunnar Westberg medverkade med föredrag om kärnvapen.

Vid **Bok- och Biblioteksmässan** i slutet av september 2009 i Göteborg hade Yrkesgrupper mot Kärnvapen som vanligt en monter på Internationella Torget där SLMK:s 'Lär om Kärnvapen' visades och broschyrer delades ut. Gunnar Westberg medverkade med ett framträdande på scenen. Flera SLMK-are hjälpte till med monterbemanningen.

MR-dagarna 2009 i mitten av november i Stockholm. SLMK anordnade ett mini-

seminarium där Gunnar Westberg talade under rubriken ”Globala effekter av ett regionalt kärnvapenkrig”.

Övriga konferenser, kurser och möten

Gunnar Westberg deltog i en internationell konferens i Helsingfors i oktober 2009 med titeln ”The NPT and a World without Nuclear Weapons”.

Studenten Johannes Eldblom deltog i en veckolång kurs om kärnvapenedrustning i Italien i januari 2010. Kursen var arrangerad av Pugwash.

Studenten Johanna Norenhag deltog i en internationell konferens i Köpenhamn i januari 2010 ”Global Response 2010 – conference on violent conflict and health”. Konferensen organiserades av ’Globala läkare’ och samarbetsorganisationer.

Gunnar Westberg deltog i möten om NATO i Helsingfors i början av mars 2010.

Vår kusinförening ’Läkare för Miljön’ hade i maj 2010 ett heldagsmöte med rubriken ”Energi, hälsa och hållbar utveckling” där Gunnar Westberg talade om sambandet mellan kärnkraft och kärnvapen.

Därutöver har enskilda SLMK-medlemmar och stödpersoner deltagit i möten och seminarier i olika sammanhang och informerat om kärnvapenfrågor.

Övriga kontakter

Svenska Läkaresällskapet

SLMK är associerad medlem. Leonore Wide har som SLMK:s representant deltagit i fullmäktigemöten.

Forum Syd

Inför vårt tre-åriga projekt med stöd till vår systerförening i Nepal ansökte SLMK om medlemskap i Forum Syd och inträdde som

medlem vid Forum Syds årsmöte år 2005. Efter avslutandet av detta projekt var medlemskapet inte längre vitalt för oss och vi utträdde i samband med Forum Syds årsmöte i maj 2010.

Hälsa- och Sjukvårdens Östeuropakommitté

SLMK är medlem sedan tidigare. Carin Odhner är SLMK:s representant. (Under hösten 2010 står denna organisation inför sin nedläggning.)

Men inte ...

SLMK valde att stå över deltagande i Medicinska Riksstämman i november 2009 med hänsyn till våra andra, i tiden näraliggande åtaganden.

Danderyd i december 2010

Meit Krakau

Sekreterare, SLMK

Verksamhetsberättelse SLMK, studentaktiviteter, 090901-100831

Studenterna är representerade i styrelsen och det verkställande utskottet (VU) i form av en studentrepresentant, som under aktuellt verksamhetsår varit Åsa Lindström (till 100123) och Andreas Tolf (från 100123).

Den 25 november höll Johannes Norberg en workshop för läkarstudenter i Umeå om kärnvapen. Workshopen avslutades med ett rollspel där studenterna spelade representanter för stormakterna, som tvangs fatta svåra beslut.

Den 8 december höll Andreas Tolf en workshop för läkarstudenter i Umeå om Peace through Health, ad modum Caecilie Buhmann. Både denna workshop och den tidigare var samarbete med gruppen för mänskliga rättigheter och fred inom IFMSA.

Sista helgen i mars träffades fem studenter och unga läkare för ett möte i Soka Gakkais villa i Saltsjöbaden. Vi diskuterade bland annat den framtida studentverksamheten, vägar för att behålla flyktiga studentmedlemmar och de unga läkarnas plats i föreningen.

I april deltog Gertrud Edler, Wenjing Tao,

Andreas Tolf och Alexander Unge på den europeiska studentkonferensen för IPPNW i Oslo. Studenterna från hela Europa var inbjudna till borgmästaren i stadshuset, deltog i seminarier och föreläsningar samt genomförde en uppmärksam aktion framför Stortinget.

Tillsammans med lokalföreningen i Umeå arrangerade umeåstudenterna en 'Nuclear Weapon Free - My Cup of Tea' utanför medicinska biblioteket den 22 april. Vi fick chans att prata och knyta kontakt med många intresserade läkare och studenter.

Under världskongressen i Basel i augusti deltog studenterna Wenjing Tao, Alexander Unge och Andreas Tolf. Studenterna intervjuade de nya co-presidenterna samt skrev rapporter från workshops, seminarier och plenardebatter till medlemstidningen. Före kongressen hade studenterna en egen konferens, där de svenska studenterna bland annat deltog i gatumanifestationer och utformandet av nya arbetsbeskrivningar för de olika posterna inom studentorganisationen. I Basel lämnade Wenjing Tao över stafettpippen som internationell studentrepresentant, som hon varit sedan kongressen i Delhi 2008.

Andreas Tolf
Studentrepresentant

Lokalföreningar och lokalgrupper Årsrapporter verksamhetsåret 2009-09-01 – 2010-08-31

Skåne

Förutom sedvanliga kärnvapenföredrag i olika sammanhang under året arbetade Kerstin och Lars Dahlin och Christina och Klas Lundius från SLMK under våren i den organisationskommitté som den 17 april höll ett stormöte i Helsingborg. Mötet hölls för att påminna om översynskonferensen av Ickespridningsavtalet i maj i New York. Mötet var även en del av Budkavlen som färdats genom landets kommuner. Ytterligare ett tjugotal organisationer stod som värdar för mötet som började med en manifestation klockan fem i tolv vid terrasstrapporna i Helsingborg. Flera korta tal hölls med inslag

av skolkör och ungdomsorkester. Sen fortsatte man med sopplunch i Maria församlingshem. Därefter hölls ett seminarium om kärnvapen där de fyra SLMK-organisatörerna talade om kärnvapenläget idag, medicinska skadeverknningar, den mänskliga faktorn och Blix rapporten. Mötet avslutades av Svenska Kyrkan med "tro på fred". Många förbipasserande stannade upp vid utomhusmötet och ett femtiotal deltog i seminariet.

Klas Lundius

Göteborg

SLMK-medlemmarna deltog i aktiviteter som omnämnts i ovanstående text.

Stockholmsföreningen, verksamhetsberättelse 2009-09-01 - 2010-08-31

(Återges här något förkortad.)

Arbetsmöten har hållits åtta gånger under verksamhetsåret. Möteslokalen har oftast varit på Läkarförbundet. I medeltal har vi varit 5 deltagare (spridning mellan 3 och 9). Vid arbetsmötena har vi ofta kommenterat och diskuterat aktuella händelser beträffande kärnvapensituationen i världen, förutom att vi behandlat löpande ärenden.

Årsmöte hölls den 14 oktober 2009 i närvaro av 11 föreningsmedlemmar. Verksamhetsberättelsen som skrivits av Monika Palmgren och Karin Wrangsjö godkändes. Eva Olivecrona som varit sammankallande i valberedningen framlade valberedningens förslag till styrelse för den kommande perioden fram till nästa årsmöte. Årsmötet valde styrelse, revisorer och revisorsuppleanter i enlighet med valberedningens förslag:

Ordförande:	Leonore Wide (omval)
Vice ordförande:	Gösta Alfvén (omval)
Sekreterare:	alternerande, minnesanteckningar förs av någon av de närvarande.
Kassör:	Karin Wrangsjö (omval)
Revisor:	Ylva Vladic Stjernholm (omval)
Revisor:	Bengt-Erik Ginsburg (omval)
Revisorssuppleant:	Anne-Marie Snellman (omval)

Revisorssuppleant: Erland Richardson (nyval)
Studentrepresentant: vakant vid årsmötet, se-
nare utsågs Wenjing Tao

Till ny valberedning omvaldes Eva Olivecrona, sammankallande, Carin Odhner och Monika Palmgren. Inbjuden talare vid årsmötet var riksdagsledamoten Eva Selin Lindgren som talade om samband mellan kärnkraft och kärnvapen och om riksdagsarbetet för kärnvapenedrustning.

Vid arbetsmötet den 21 september 2009 hälsade vi Josefin Lind välkommen. Hon tillträdde den 1 september en tjänst som informationsansvarig inom SLMK och har blivit en betydande resurs för Stockholmsföreningen. Vid arbetsmötet den 22 mars 2010 hade vi besök av författaren Monica Braw som presenterade sin nya bok "Hiroshima överlever".

SLMK-Stockholmsföreningen har varit mycket aktiv inom Nätverket för kärnvapenedrustning och medverkat i flertalet av Nätverkets aktiviteter. Föreningens största åtagande under verksamhetsåret var den stora internationella NGO-konferensen 6 - 8 november 2009 som arrangerades av Nätverket för Kärnvapenedrustning och som blev mycket lyckad. Leonore Wide var ordförande i planeringsgruppen inom Nätverket där även Meit Krakau deltog aktivt. Ett tiotal av våra föreningsmedlemmar var engagerade som funktionärer med olika uppdrag innan och under konferensen. SLMK Stockholmsföreningen bidrog även ekonomiskt till konferensen.

En grundlig genomgång och städning av våra lager i Läkarförbundets källarförråd på Villagatan 5 och Kommendörsgatan 9 företogs den 22 september 2009 varvid Leonore Wide, Gösta Alfvén, Karin Stenstedt, Karin Wrangsjö och Meit Krakau deltog. Vid Bok- och Biblioteksmässan i Göteborg i slutet av september 2009 medverkade Meit Krakau och Barbro Sjöberg som montervärdar i Yrkesgruppernas monter. När Alyn Ware, aktiv kärnvapenmotståndare från Nya Zeeland, mottog Right Livelihood-priset ("Alternativa Nobelpriset") vid en ceremoni i Gamla Riksdagshuset den 4 december var Leonore Wide och Meit Krakau närvarande som representanter för SLMK. Le-

onore Wide medverkade också i ett seminarium i riksdagen den 3 december med Alyn Ware som talare.

I början av år 2010 gjorde SLMK riksföreningen en serie ambassaduppvaltningar inför NPT Översynskonferensen i maj 2010. Flera medlemmar i SLMK Stockholmsföreningen deltog vid besöken på följande länders ambassader i Stockholm:

Spanien den 3 februari. Gösta Alfvén, Leonore Wide, Meit Krakau, Josefin Lind.

Filippinerna den 10 februari. Leonore Wide, Meit Krakau

Syd Korea den 12 februari. Jan Larsson, Leonore Wide, Martin Tondel, Meit Krakau.

Ryssland den 26 mars. Gunnar Westberg, Nelli Jonasson-Filippova, Meit Krakau, Josefin Lind.

I mars 2010 var SLMK en av fyra föreningar som inbjöd till ett möte med riksdagsledamöter inför NPT Översynskonferensen. Gösta Alfvén deltog vid mötet tillsammans med studenterna Thomas Silfverberg och Maria Cederlund samt Josefin Lind. Gösta Alfvén skrev sedan en artikel om mötet i informationsbladet Läkare mot Kärnvapen nr 121, juni 2010. I samma nummer medverkade Gösta Alfvén också med en artikel om medias roll i arbetet för total kärnvapenedrustning.

Vid informationsmöten på UD-NIS (Utrikesdepartementets avdelning för nedrustning och icke-spridning) riktade till föreningarna, dels den 25 september 2009 inför Första utskottets möte i FN, dels ett uppföljande möte den 8 december, deltog Leonore Wide resp. Meit Krakau tillsammans med Josefin Lind. Återigen vid ett möte på UD-NIS den 28 april 2010 inför NPT Översynskonferensen deltog Leonore Wide. De av oss som deltagit sammanställde skriftliga rapporter som skickades ut till SLMK och andra deltagande föreningar.

Leonore Wide arrangerade en manifestation Budkavlen för en kärnvapenfri värld i Nacka kommun lördagen den 12 september 2009. Meit Krakau och Carin Odhner anordnade en liknande manifestation i Danderyds kommun den 31 oktober. Ännu en budkavlemanifestation, i Vadstena kommun den 7 augusti 2010, ordnades av Meit Krakau och Karin Wrangsjö.

Meit Krakau har hållit fortsatt kontakt med Budkavlesamordnaren på riksplanet samt med Mayors for Peace-kampanjen i Sverige.

På 40-årsdagen av icke-spridningsavtalet NPT:s ikraftträdande den 5 mars 2010 anordnade Stockholmsföreningen en manifestation med "tårtkalas" på torget utanför den femte Hörtorgsskrapan i Stockholms city. Idén kom från Meit Krakau. Gösta Alfvén lyckades genom pressmeddelande och många telefonsamtal få kontakt med media vilket resulterade i att en notis med färgbild blev införd i både Svenska Dagbladet och Göteborgs-Posten.

Författaren Anita Goldman mottog 'Moapriset' i samband med ett seminarium den 6 mars i ABF-huset där Leonore Wide medverkade som presentatör av Anita Goldmans senaste bok och information om kärnvapnens bakgrund.

Flera av våra medlemmar var aktiva vid en manifestation kallad global aktionsdag (Nuclear Abolition Day) på Medborgarplatsen den 5 juni som arrangerades av Nätverket. En reporter från Sveriges radio var där och gjorde ett reportage med intervjuer av bl.a. Gösta Alfvén, Wenjing Tao och Josefin Lind, vilket sändes i programmet P1 Tendens lite senare. SLMK var medarrangör vid en 'Fest för Fred' tillsammans med IKFF på kvällen samma dag.

Inför riksdagsvalet utarbetade Karin Wrangsjö och Leonore Wide tillsammans med Jan Larsson en skriftlig förfrågan som skickades ut till samtliga riksdagspartier. Frågorna som partierna ombads besvara gällde deras inställning till kärnvapen, nedrustning och en konvention

mot kärnvapen (Nuclear Weapons Convention, NWC). Svaren redovisades sedan på SLMK:s webbplats.

På Hiroshimadagen den 6 augusti 2010 inbjöd SLMK Stockholmsföreningen till en manifestation i Stockholms Storkyrka. Leonore Wide hade liksom föregående år hållit i alla förberedelser. Rolf Ekéus och Ann-Cathrin Jarl talade. SLMK:s antiatombombsdiplom utdelades till Maj Britt Theorin. Detta uppmärksammades i en nyhetsartikel i Svenska Dagbladet dagen därpå.

Ett projekt som initierats och drivits av Gösta Alfvén är ett förslag om en fredsstaty i Stockholm, vilket har stöttats av Stockholmsföreningen. Gösta Alfvén hade inlämnat förslaget till Stockholms stad hösten 2009 tillsammans med förre ordföranden för Artister för Fred. Först på våren 2010 kom ett svar från Stockholms stads kulturförvaltning, avdelning Stockholm Konst, som i och för sig var positivt, men de föreslog att vi i föreningen skulle samla in pengar eftersom de själva saknade medel. För att fortsätta med projektet planerar föreningen att söka sponsorer.

Stockholm den 24 oktober 2010
Leonore Wide, ordförande
Meit Krakau, författare till verksamhetsberättelsen.

Uppsala

Rebecka Johnson, som var en av huvudtalarna vid NGO-konferensen i Stockholm, kom till Uppsala efter NGO-konferensen i Stockholm och talade vid ett välbesökt möte på Fredsmuseet den 9 november 2009, där Jan Larsson medverkade med ett anförande vid inledningen till den efterföljande diskussionen.

65-årsminnet av Hiroshimabombningen den 6 augusti 1945 blev i år extra uppmärksammat i Uppsala. Annonseringen i UNT (stött av SLMK) fick fin placering, och Jans debattartikel i UNT var en av fyra påminnelser i Uppsala om denna dags betydelse. Uppsala kommun engagerade sig i år, motiverad av att man nu har ambitionen att få en tydlig fredsprofil efter ett förslag från Hans Levander. Förslaget lades fram till kommunen för tre år

sedan i samband med Uppsalas ansökan att bli en europeisk kulturhuvudstad 2014 (Umeå utnämndes till slut). Fredsgrupper under ledning av Kvinnor för Fred vek lyktor på centrala Forumtorget där även Hans Levander höll tal. På kvällen hölls ett seminarium på Institutionen för freds- och konfliktforskning under ledning av professor Peter Wallensteen med ett sjuttioal aktiva åhörare. I panelen var UD och IKFF representerade. Senare på kvällen hölls en ljusceremoni vid Nybron med ovanligt många deltagare. Körsång och en vacker kväll med kajorna seglande i flockar över Fyrisån och Domkyrkan. Det blev en uppmärksammad dag i Uppsala. Vi hoppas på att kunna utvidga programmet nästa år !

Hans Levander, Jan Larsson.

Verksamhetsberättelse SLMK, lokal-föreningen i Västerbotten, 090901-100831.

Lokalgruppen i Umeå har träffats för arbetsmöte varje månad under verksamhetsåret 2009/2010.

Traditionsenligt hölls musikhögtid Umeå stads kyrka tredje lördagen i advent. Maj Britt Theorin talade inför en stor publik och Umeå Studentkör sjöng. Åsa Lindström berättade om SLMK:s arbete.

Vid det nya årets första offentliga möte på Kafé Station den 13 januari 2010 berättade Gabor Tiroler om utarmat uran, som bland annat användes vid kriget på Balkan.

Den 22 april dukade vi upp till fika på Norrlands Universitetssjukhus i trapphallen nedanför medicinska biblioteket. Vi informerade om kärnvapensituationen, berättade om den stundande översynskonferensen i maj för icke-spridningsavtalet och hur vi arbetar mot dessa vapen. Vår främsta målgrupp var läkarstudenter, som vi knöt många potentiella kontakter till.

Efter översynskonferensen i New York anordnades en manifestation mot kärnvapen den 5 juni tillsammans med IKFF och ABF. Mötet hölls på Ordenshuset i Umeå.

På Hiroshimadagen, den 6 augusti, skrev Andreas Tolf en debattartikel i Västerbottens-Kuriren, som argumenterade för att Umeå kommun skulle ansluta sig till nätverket Mayors for Peace. Vi arbetar på att få kommunfullmäktige att behandla frågan.

Andreas Tolf

Örebro

Intressegruppen i SLMK i Örebro har i år för 16:e gången satt ut japanska ljuslyktor på Svartån för att hedra offren för atombomberna i Hiroshima och Nagasaki tillsammans med övriga fredsföreningar i Örebro. Detta har tidigare rapporterats i Läkare mot kärnvapen nr 122, sidan 10.

Ingrid Brånvall

Det aldrig avslutade koreakriget och IPPNW.

För att förstå vad som pågår i Korea kan det vara till hjälp att se konflikten från den andra sidan, Nordkoreas sida. Det har inte slutits något fredsavtal efter Koreakriget, som tog slut 1953 och ledde till ett vapenstilleståndsavtal. Mellan den Demokratiska Folkrepubliken Korea, Nordkorea, som brukar förkortas DPRK, och USA föreligger alltså fortfarande krigstillstånd. Stilleståndslinjen går nära den 38 breddgraden. Det finns ingen överenskommelse mellan parterna beträffande hur linjen skall dras över havet. (Skillnaden mellan Nordkoreas uppfattning och den linje som FN drog, på USA:s förslag, framgår bra i Wikipedias artikel Korea Military Demarcation Line.)

Syd Korea – Republiken Korea, ROK – håller när detta skrivs den 10 december en stor militär övning nära dessa omstridda havsområden. Vid övningens inledning avfyrades skott från Sydkoreanska fartyg, skott som enligt Nordkorea passerade över havsområden som landet anser vara deras. Nordkorea protesterade och efter ett dygn eller mindre besköt man kraftigt den sydkoreanska ön Yeonpyeong.

Att den sydkoreanska-amerikanska manövern skulle leda till protester var att vänta, det har hänt förr, men att Nordkorea skulle beskjuta med ett stort antal granater en ö med civil befolkning var oväntat. Det är tänkbart att interna motsättningar inom Nordkorea kan ha spelat en roll. Den tilltänkte arvsprinsen i dynastin Kim, Kim Jong-un, hade just utnämnts till fyrstjärnig general och ville kanske visa att han kan ge order. Det finns gott om spekulationer från Pyongyangologer.

Den fråga som inte ställs i våra medier är: Varför hålls en provokativ militärövning i ett omstritt område? Syd Korea och USA har inte gett någon förklaring. Det är dock mycket glädjande att militärmanövern, enligt sydkoreanska uppgifter, inte längre omfattar det omdiskuterade området.

Våra kunskaper om situationen i Nordkorea är mycket osäkra. Vi som varit där, som träffar nordkoreanska kolleger och som följer händelserna vet kanske bättre än många journalister hur svårbedömd situationen är, hur litet vi vet.

Okunnigheten bör öka försiktigheten. Vi bör också komma ihåg att de militära ledarna i Nordkorea har en farligt bristfällig kunskap om världen utanför "världens mest slutna land". Diplomater från DPRK oroar sig för att generalerna tror att man kan vinna ett krig mot Syd Korea och även framgångsrikt attackera amerikanska baser i Japan.

Ett krig mellan Syd Korea och Nordkorea, eller ett inbördeskrig i Nordkorea skulle innebära en katastrof för DPRK och ett mycket stort problem för Kina och Syd Korea. Ett uppror av den svältande och förtryckta befolkningen i Nord skulle medföra miljontals flyktingar och allvarliga problem för grannländerna.

En färsk rapport från Amnesty International <<http://www.amnesty.org/en/news-and-updates/report/north-koreas-crumbing-health-system-dire-need-aid-2010-07-14>> **redogör för den snabbt försämrade folkhälsan i DPRK.** Tillgången på mat är oregelbunden. Korruptionen är omfattande och ökar. Hälsovården blir allt sämre och tillgången på mediciner är dålig. Våningar och hus är kalla om vintern på grund av bristen på kol och olja. För de gamla och för barnen i de många barnhemmen är risken påtaglig för att kylan medför en ökning av antalet dödsfall.

Vi i IPPNW bör i den nuvarande situationen kräva av DPRK att deras politik "Militären främst" ersätts med "Mänsklig säkerhet främst".

Från ROK och USA begär vi:

- Provokationerna mot DPRK skall undvikas;
- Humanitär och speciellt medicinsk hjälp och mat skall erbjudas, utan hänsyn till att landets politiska ledning eventuellt inte agerar i befolkningens intresse;
- Fredsförhandlingar skall återupptas, nästan sextio år efter krigets slut.

Beträffade denna sista punkt skulle jag vilja citera en artikel i Washington Post, publicerad 23 nov., av den tidigare presidenten Jimmy Carter, som gjort flera besök i Nordkorea, även under det senaste året:

Pyongyang har flera gånger sänt ett budskap att under förutsättning av direkta möten med USA är landet berett att arbeta fram ett dokument som avslutar de nukleära programmen, sätter dem alla under IAEA inspektion och slutligen genomför en permanent fredsöverenskommelse som skall ersätta stilleståndsöverenskommelsen från 1953. Vi bör överväga att ta vara på detta erbjudande. Det olyckliga alternativet vore att Nordkorea vidtar åtgärder som de anser vara nödvändiga mot vad de fruktar mest: En militär attack understödd av USA, tillsammans med ansträngningar för att förändra den politiska regimen.

www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/11/23/AR2010112305808.html

Fredsförhandlingar mellan USA och Nordkorea bör öppnas i stället för provokativa militära manövrer.

Gunnar Westberg

INTERNATIONAL PHYSICIANS FOR THE PREVENTION OF NUCLEAR WAR

66-70 UNION SQ. #204, SOMERVILLE, MA 02143, USA
T +1.617.440.1733 F: +1.617.440.1734 WWW.IPPNW.ORG

December 1, 2010

H.E. Mr. Sin Son Ho
Permanent Mission of the Democratic People's Republic
of Korea to the United Nations
820 Second Avenue, 13th Floor
New York, NY 10017

Dear Ambassador Sin:

We write to express our deep concern over the recent escalation of hostilities between the DPRK and the Republic of Korea in the disputed waters around Yeonpyeong island. We are especially distressed at the civilian casualties that resulted from the shelling of the island on November 23. Both the North and the South perceive the events that led up to this crisis differently, but the outcome in lost life and heightened tensions is the same.

Military maneuvers in these waters by the ROK and the US have often been opposed by the North. When shots were fired from the South as a part of the most recent exercise, a reaction from the DPRK was to be expected. What we did not expect, and cannot condone, was the shelling of an island with civilian inhabitants.

A war with the South would be a disaster for both the DPRK and its neighbors. It would make the task of feeding your people and providing health care and essential medicines even more difficult that it is at present. We appeal to your government to make the human security of the people of the DPRK the highest priority. The increased militarization of the region, for which both the North and the South, along with their allies, are responsible, only serves to undermine and damage the lives of all the Korean people.

We are also writing to the leadership of the ROK and are urging them to avoid provocations against the DPRK and to offer humanitarian assistance—especially medical help and food—that can help restore civil relations between your two countries. Both the DPRK and the ROK need to engage in peace negotiations that can bring an end to decades of conflict and mistrust. We stand ready to support you should you take this path toward peace and reconciliation.

Sincerely,

Sergey Kolesnikov
Co-President, Russia

Vappu Taipale
Co-President, Finland

Robert Mtonga
Co-President, Zambia

Gunnar Westberg
Former Co-President, Sweden

INTERNATIONAL PHYSICIANS FOR THE PREVENTION OF NUCLEAR WAR

66-70 UNION SQ. #204, SOMERVILLE, MA 02143, USA
T +1.617.440.1733 F: +1.617.440.1734 WWW.IPPNW.ORG

December 1, 2010

H.E. Mr. Park In-kook
Permanent Mission of the Republic of Korea to the United Nations
335 East 45th Street
New York, NY 10017

Dear Ambassador Park:

We write to express our deep concern over the recent escalation of hostilities between the Republic of Korea and the DPRK in the disputed waters around Yeonpyeong island. We are especially distressed at the civilian casualties that resulted from the shelling of the island by the North on November 23. Both the North and the South perceive the events that led up to this crisis differently, but the outcome in lost life and heightened tensions is the same.

Military maneuvers in these waters by the ROK and the US have often been opposed by the North. When shots were fired from the South as a part of the most recent exercise, a reaction from the DPRK was to be expected. What we did not expect, and cannot condone, was the shelling of an island with civilian inhabitants.

A war with the North would be a disaster for both the ROK and its neighbors. We fear most for the consequences of such a war for the people of the DPRK, who already suffer terribly from lack of food, housing, health care and essential medicines. We appeal to your government to make the human security of the people of both countries the highest priority. The increased militarization of the region, for which both the North and the South, along with their allies, are responsible, only serves to undermine and damage the lives of all the Korean people.

We are also writing to the leadership of the DPRK and are urging them to avoid provocations against the ROK and to take steps that can help restore civil relations between your two countries. Both the DPRK and the ROK need to engage in peace negotiations that can bring an end to decades of conflict and mistrust. We stand ready to support you should you take this path toward peace and reconciliation.

Sincerely,

Sergey Kolesnikov
Co-President, Russia

Vappu Taipale
Co-President, Finland

Robert Mtonga
Co-President, Zambia

Gunnar Westberg
Former Co-President, Sweden

Världens våld ifrågasätter vårt förnuft

Med Nobels fredspris markerar norska stortinget i år betydelsen av det fria ordet, inte bara som en mänsklig rättighet, utan också som en förutsättning för fred och utveckling.

Den 10 december tilldelades Liu Xiaobo Nobels fredspris för sin långa och fredliga kamp för mänskliga rättigheter. Den kinesiska statsledningen har hindrat honom, hans hustru och hans advokat att resa till Norge och ta emot priset. I kombination med hotet om ekonomiska sanktioner mot länder som deltar vid prisutdelningen i Oslo visar detta på prisets politiska kraft och den kinesiska statsledningens svaghet. Världens ögon riktas mot den största diktaturen, hur man hindrar människor att tala och skriva fritt.

Det är med det fria ordets hjälp som mänskligt förnuft kan segra över mänsklig dårskap, styra bort från hänsynslös utarmning av biosfären och skapa en värld i fred, fri från kärnvapen och i ekologisk balans.

Varaktig fred på vår jord förutsätter att de två största hoten mot mänskligt liv, kärnvapnen och den tilltagande klimateffekten, undanröjs. Kärnvapenkrigets förödande konsekvenser har vi känt till sedan långt tillbaka och vi har tvingats leva med detta hot i över sextio år. Dessa vapen står i strid med internationell humanitär rätt. Norska nobelkommittén har upprepade gånger manat till besinning. Linus Pauling fick Nobels fredspris för sitt engagemang mot atombomben 1969 och Alva Myrdal 1982 för sitt envetna diplomatiska arbete för nedrustning. IPPNW tilldelades priset 1985 år för sitt ihärdiga upplysningsarbete om kärnvapnens förödande medicinska konsekvenser. Organisationen ordinerar kärnvapenavrustning; det är det enda som kan förhindra "den sista epidemin", kärnvapenkriget. Atomfysikern Joseph Rotblat erhöll, tillsammans med Pugwashrörelsen, priset 1995 för sina ansträngningar att minska kärnvapnens roll i internationell politik och på sikt avskaffa dem. Förra året belönades Barack Obama för sina uttalade intentioner att skapa en kärnvapenfri värld.

Kalla kriget var länge ett argument för kärnvapeninnehav. Nu, då Berlinmuren sedan över tjugio år är riven, finns inte ens detta tveksamma argument till försvar för innehav av förintelsevapnet.

Kärnvapenmakterna har lovat nedrustning sedan icke-spridningsavtalet ingicks 1970, men varit dåliga på att hålla sina löften. Det finns fortfarande över tjugotusen kärnvapen i de fem officiella kärnvapenstaterna USA, Ryssland, Storbritannien, Frankrike och Kina och de fyra de facto kärnvapenstaterna Indien, Israel, Pakistan och Nordkorea. Flera tusen vapen är on high alert och kan avfyra inom minuter. Det finns fortfarande kapacitet att döda jordens befolkning flera gånger om. Nedrustningen går långsamt och risken för spridning är stor.

Vid FN:s översynskonferens av icke-spridningsavtalet i maj i år och i första utskottet [bättre än första kommittén] nu i höstas har de konkreta utfästelserna varit få. Bindande avtal till trots saknas politisk vilja hos nyckelaktörerna. Någon konvention mot kärnvapen finns ännu inte.

Norges utrikesminister uttalade sig i första utskottet: "Vapen som orsakar onödigt lidande och oacceptabel skada har ingen plats i dagens internationella säkerhetspolitik" och Schweiz och Costa Rica avgav liknande uttalande. Men Sveriges tidigare tydliga röst i nedrustningssammanhang är idag under Carl Bildts utrikespolitiska ledning svag.

Atombomben är en styggelse, inte bara för att den hotar våra kroppar utan kanske än mer för att den ifrågasätter vårt förnuft, skriver Peter Englund i boken "Brev från nollpunkten"

De åtta åren av dödläge under Bush-eran är över. Barack Obama har med knapp marginal lyckats baxa igenom nya START-avtalet. Men det fullständiga provstoppsavtalet (CTBT) har ännu ej ratificerats av kongressen i USA. Majoriteten av republikanerna där vill inte ha nedrustning – och heller inte klimatavtal. I ett globalt perspektiv är det lika farligt, fast på ett annat vis, att vara kärnvapenkramare och klimatförnekare som att kväva det fria ordet med våld.

Män har med vapen styrt vår värld i årtusenden. Och den manliga dominansen tycks inte bli mindre. Under nittonhundratalet skördade krigen, som alla leddes av män, 183 miljoner människoliv, mer än under mänsklighetens hela tidigare historia. Under fredsprisets 110-åriga existens har man vid nitton tillfällen inte funnit någon värdig mottagare. Kvinnor har, som vanligt, varit underrepresenterade. Det finns anledning att påminna om att pacifisten Bertha von Suttner, genom sin personliga kontakt, hade en avgörande inverkan på Alfred Nobels beslut att inrätta ett fredspris. (Bertha von Suttner blev 1905 den första kvinnliga pristagaren.). Man borde mer än vad som är fallet idag uppmärksamma frågan om mans- och kvinnorollens betydelse när det gäller nedrustning. Kanske är den växande feminismen vårt reella hopp om en fredligare värld.

Gösta Alfvén
gosta.alfven@slmk.org

Svenska Tandläkare mot Kärnvapen

BAKTERIER OCH BOMBER

Ett minnessymposium

Torsdagen den 18 november 15.30-17.00

Föreningen Svenska Tandläkare mot Kärnvapen, STMK, passerade år 2009 25-årsstrecket. I november detta år avled en av föreningens förgrundsfigurer professor Åke Möller. Samma vecka avled också en annan av föreningens trogna medlemmar, professor Bo Krasse. De är båda portaltfigurer inom svensk odontologi. Deras akademiska karriärer löpte parallellt som professorer vid Göteborgs Universitet och de förenades i sitt intresse för oral mikrobiologi. För att hedra minnet av dessa båda eldsjälar inom både odontologi och STMK stod föreningen som värd för ett symposium på årets odontologiska riksstämma med titeln "Bakterier och Bomber". Symposiumet var ägnat minnet av deras gärningar som forskare, undervisare och deltagare i samhällsdebatten

De båda professorernas akademiska och mer privata liv skildrades livfullt och humoristiskt av professor Gunnar E Carlsson, docent Björn Klock, professor Gunnar Dahlén samt av Gunnar Westberg från SLMK, kolleger, vänner och forna doktorander. Moderator var STMK:s nuvarande ordförande Claes Reit.

Gunnar Dahlén, som både forskarutbildats hos Åke Möller och efterträtt honom som professor i oral mikrobiologi, inledde symposiet. Han berättade att Åke, som var född 1916, tog sin tandläkarexamen i Stockholm 1941. Från 1943 var han verksam som privatvårdsläkare i Göteborg. Åke intresserade sig tidigt för rotbehandlingsproblematik och insåg att för att nå bättre behandlingsresultat måste man förbättra kunskaperna om de bakterier som koloniserar rotkanalen. Vad händer exempelvis om man rotfyller en tand med kvarvarande infektion i kanalen? Det var typiskt för Åkes grundlighet att han på denna fråga, som han väckte så tidigt, inte skulle lämna svar förrän nästan femtio år senare. Efter att sökt upp professor Örjan Ouchterlony 1951 och fått tillgång till ett laboratorium insåg Åke att grundläggande väsentliga forskningsproblem var olösta. Hur skulle bakterier transporteras från patienternas rotkanaler till laboratoriet och hur skulle de kunna odlas ut på bästa sätt? Dessa problem sysselsatte honom de följande femton åren. Åke presenterade sina resultat 1966 i tegelstensavhandlingen *Microbiological examination of root canals and periapical tissues of human teeth*. Fakultetsopponent vid disputationen var lustigt nog Bo Krasse. Åke blev chef för Avdelningen för oral mikrobiologi vid den nyinrättade Odontologiska fakulteten i Göteborg 1969. Fram till sin pensionering 1984

var han, tillsammans med framför allt Lars Fabricius, intensivt upptagen med att försöka att beskriva och förstå ekologi och dynamik hos den bakterieflora som koloniserade rotkanalen. Under denna period arbetade Åke med apor som försöksdjur och hade många apor i stallarna på bakteriologien. Hans ronder i frihamnen på jakt efter bananer blev välkända och både försöksdjur och människor i Åkes närhet stod under lång tid på banandiet. Otaliga är de historier som berättats och fortfarande berättas om Åke och hans förhållande till sina apor. Han var också en teknologisk innovatör. Behövde han ett instrument som inte fanns, tillverkade han det. När han exempelvis förstod att de anaeroba mikroorganismerna spelade en avgörande roll i utvecklingen av rotkanalsinfektion, ja då tillverkade han en

Gunnar Westberg, Gunnar Dahlén, Gunnar E Carlsson och Björn Klock, deltagare i panelen på symposiet *Bakterier och Bomber*

Inger Egermark (med ryggen mot kameran) och ordförande Claes Reit i föreningens monter på den odontologiska riksstämman.

anaerobbox. Boxen transporterade Åke sedan i nedmonterat skick till olika platser i Sverige där bakterier behövde odlas.

Åkes betydelse och inflytande som forskare kan inte övervärderas. Hans metoder har imiterats och hans resultat begrundats i otaliga internationella publikationer. När Åke blev intresserad av en företeelse gav han sig in i denna med hull och hår. Under många år var den orala mikrobiologin denna företeelse. Och sedan, efter Åkes pensionering 1984, blev det kärnvapenproblematiken. Insikten om hotet tycktes slå ner "som en bomb" och Åke arbetade, vid sidan av den fortsatta forskningen, intensivt med att sprida kunskap om kärnvapen och att argumentera för deras avskaffande. Han blev till ett lysande exempel på hur ett personligt engagemang i en för världen oerhört väsentlig fråga kan se ut.

Gunnar Westberg som samarbetat med Åke Möller i det lokala nätverket av Yrkesgrupper mot Kärnvapen höll ett anförande om honom som presenteras separat, nederst på detta uppslag.

Bo Krasses yrkesbana och forskargärning behandlades av kollegan Gunnar E Carlsson. Den präglades mer av bakterier än av bomber men han var ständigt en stödjande medlem i STMK. Efter tandläkarexamen arbetade han och hustrun Märta några år i Arvidsjaur. Där (och i många andra delar av Sverige) fanns då ett veritabelt kariesträsk. Unga människor fick helproteser på grund av karies. Bo kände att han ville angripa kariesproblemet på annat sätt än enbart genom lagningar och extraktioner och flyttade till Malmö där en tandläkarhögskola startats. Han kom att delta i den mångomtalade Vipeholms-studien och fick senare ofta försvara denna undersökning, som starkt kritiserats av etiska skäl eftersom forskningen utfördes på mentalt handikappade patienter.

Undersökningen var beställd av medicinalstyrelsen just för att komma tillrätta med den alarmerande kariessituation som rådde. Studiens resultat ligger bakom mycket av det vi lär ut nu, till exempel rekommendationen att koncentrera godisintag till endast en gång i veckan – lördagsgodis. Han disputerade 1955 på en avhandling om lactobacillernas roll i kariesprocessen. Efter arbete som laborator i karieslära i Malmö tillträdde han en professur i cariologi i Göteborg när tandläkarhögskolan öppnade där. Han blev också första dekanus vid fakulteten. Internationellt var han en mycket känd forskare, speciellt i USA och bidrog till att ett antal hedersdoktorer inom ämnesområdet cariologi utsågs vid Göteborgs universitet.

I den efterföljande diskussionen togs bl a frågan om etik i forskning upp. Både Åke och Bo fick kritik i detta avseende, den förre för sina djurförsök och den senare för sitt deltagande i Vipeholmsundersökningen som byggde på experiment med kost för psykiskt handikappade. Det konstaterades emellertid att detta vid tiden för undersökningarna inte ifrågasattes. Tankar kring etiska frågor i forskningen har sakta vuxit fram och etiska kommittéer som granskar planerade projekt började komma först på 1980-talet. Bo Krasses sista publicerade artikel från 2001 behandlar just denna problematik.

Föredragen i sin helhet finns på STMK:s hemsida: www.stmk.se

Monica Engvall

GUNNAR WESTBERG OM ÅKE MÖLLER:

” Åke Möller var initiativtagare, drivande kraft och under många år ordförande i Svenska Tandläkare mot Kärnvapen. Först 1984, vid 68 års ålder vaknade detta engagemang till liv. Varför så sent har vi frågat oss. Jag återkommer med ett svar.

Det kunde ju ha blivit redan 1958, det stora märkesåret 1958, Tandfens år, Tandfen, The Tooth Fairy. Vad var nu det för en historia? Jo, från 1945 och framåt gjorde kärnvapenmakterna provsprängningar med kärnvapen. Mer än 600 kärnvapen sprängdes i atmosfären fram till år 1963. Radioaktivitet spreds runt hela jorden. 16 miljoner Curie spreds, ungefär 80 gånger så mycket som Tjernobyllkatastrofen trettio år senare. Politiker och experter försäkrade oss att när radioaktiviteten blev så här utspädd var den ofarlig. Men det vet man ju inte. Man kom på den utmärkta idén att samla in barnens mjölkttänder. 85000 mjölkttänder samlades in av engagerade amerikanska mödrar, ja

snart i ett tjugotal länder i världen. Man kunde visa att under perioden från 1958, då ett ganska litet antal provsprängningar hade hunnit utföras, till 1965, steg halten av radioaktivt strontium femfalt. Provsprängningarna, de "ofarliga", höll på att förgifta världen. Denna kampanj blev den direkta orsaken till det stopp för atmosfäriska kärnvapentest som USA och Sovjet kom överens om år 1963. (Se separat text om Strontium och mjölkttänder) Men denna kampanj väckte inte Åke Möller, inte heller mig, inte heller uppstod någon stor internationell rörelse för kärnvapnens avskaffande. Orsakerna var: 1) Vi var rädda för Sovjet och vågade inte tro att några avtal var möjliga med det landet. 2) Stoppet för atmosfäriska kärnvapenprov gjorde att vi trodde att en nedrustning var på väg. Det blev precis tvärtom. 3) Den svenska regeringen och dess representanter, t ex Alva Myrdal, föreföll framgångsrika, vi gräsrotter behövde inte agera. Kärnvapnen skulle komma att avskaffas.

Men när det nu inte gick så kom en stark reaktion i början på åttiotalet. Då blev de flesta av oss som arbetar mot kärnvapenhotet på något sätt väckta, av en film, en föreläsning, en bild. Efter denna känslomässiga reaktion kom den intellektuella analysen, analysen av faran och våra möjligheter och skyldigheter att göra en insats. För Åkes del förefaller det ha varit tvärtom. Han övertygades av de argument som Läkare mot Kärnvapen framförde och han ansåg att det var rimligt att en annan medicinsk yrkeskategori, tandläkarna, engagerade sig på samma sätt. Det hade väl varit rimligt att alla grupper inom det medicinska arbetsområdet hade bildat en gemensam förening, men den internationella läkarföreningen ansåg att det var genom att tala som läkare som man hade störst chans att påverka beslutsfattare.

Och Åke Möller, 68 år, övertygades av intellektuella argument men drevs sedan av känslan, en passion hade väckts för kärnvapnens avskaffande, och en vrede över världens dårskap. Det var sent, men vi var alla sena, och för Åkes del blev det i alla fall mer än tjugo år av intensivt engagemang för en kärnvapenfri värld.

– När man fått insikt kan man inte sitta stilla och hålla kunskapen för sig själv, sade Åke.

– Det gäller att avskaffa kärnvapnen innan dom avskaffar oss.

”Människan har nu nått den grad av teknisk utveckling att det inte längre är möjligt att lösa konflikter med våld utan risk att förrinta sig själv”. Så citerade Åke Albert Einstein.

Varje år arbetade Åke med den utställning om kärnvapenvansinnet som användes på Tandläkarnas riksstämman, på Läkarnas

riksstämma och på Bokmässan. Åke lade ner ett enormt jobb på detta. Han fraktade utställningen i sin bil mellan Göteborg och Stockholm. Både Åke och utställningen överlevde, men jag tror inte någon åkte med honom. För varje år blev utställningen allt större, antalet texter allt fler, antalet broschyrer ökade hela tiden. Jag vet inte hur många utställningar Åke hann med, gissningsvis ett fyrtiotal. Dessutom undervisade han varje år sista terminens tandläkarstuderande om kärnvapenhotet. Under hans tid som ordförande i STMK deltog föreningen i arrangerandet av många möten och symposier och böcker gavs ut.

Åke trodde att andra människor var som han, man kunde övertyga med förnuftsargument. Lyckligtvis levde han inte på det viset. Tvärt om, han agerade med intensiva känslor. När vi andra stod i montern och försiktigt försökte närma oss de passerande gick Åke fram som en väckelsepredikant och lyckades fånga intresset hos dem som försökte smita förbi vår utställning. När han ibland blev riktigt uppeldad över den ringa visitet med vilken vår värld styrs kunde han börja stamma.

Och här är något vi kan lära oss av Åke Möller. Det är aldrig för sent. Han började detta arbete vid 68 års ålder, han fortsatte med det i mer än tjugo år. Ända in i de sista åren ville han ta till vara den utmätta tiden.

Det har varit ett privilegium att få stå bredvid Åke i hans övertalningskampanjer. Jag har försökt lära mig av honom, och något litet har kanske fastnat. Framförallt: Det är inte för sent.

Gunnar Westberg

Fakta om Strontium och mjölkttänder - ur United States Nuclear Regulatory Commission:

<http://www.nrc.gov/reading-rm/doc-collections/fact-sheets/tooth-fairy.html>

By far, the largest source of Sr-90 in the environment (~99%) is from weapons testing fallout. Approximately 16.8 million curies of strontium-90 were produced and globally dispersed in atmospheric nuclear weapons testing until 1980 (UNSCEAR 2001).

As a result of the Chernobyl accident, approximately 216,000 curies of Sr-90 were released into the atmosphere.

1958 dental associations in St. Louis, organized by Dr. Barry Commoner, concerned about increasing fallout from aboveground nuclear tests, independently began collecting baby teeth to ascertain strontium-90 levels since the bomb tests began in 1945. It was soon clear that there had been statistically-significant, geometric increases since 1951. More than 60,000 teeth were collected and, by 1965, peak levels of about 5 pCi/grCa, were reached, indicating a fifty-fold increase since 1951.

The St. Louis findings were supported by UN measurements of the strontium-90 levels found in the bone in autopsies of New York City adults who died each year from 1955 to 1970. By the 1960s, at least two dozen nations began their own measurements of strontium-90 levels in the teeth of children, which are better than autopsies performed on adult cadavers,

because birthdates provide a better indication of when one's major burden of Sr-90 was acquired.

All published studies tell a similar story; peak levels were reached in the mid-1960s, when the huge amounts of Sr-90 released in the final massive US/USSR hydrogen bomb tests of 1962 finally rained out by 1964 and 1965.

In the 1970s, Sr-90 levels in baby teeth dropped back down to about 1 pCi/grCa, about the same level reached in the US by 1958. Studies published by Denmark and Japan were continued until the early 1980s, suggesting that sometime in the mid-1970s the strontium-90 levels in teeth leveled out, followed by a slight upturn.

However, a current study of some 6,000 German baby teeth collected since 1992 by the German Section of the International Physicians for the Prevention of Nuclear War--winner of the 1985 Nobel Peace Prize Award--found the trend has changed.

The German Section of the International Physicians for the Prevention of Nuclear War found a tenfold increase in the teeth of German children born in the period following the arrival of Chernobyl fallout in May of 1986, as compared with children born in 1983.

Åbent brev til Udenrigsministeren, Forsvarsudvalget og Udenrigsudvalget

Nyt strategisk koncept for NATO eller en kernevåbenkonvention?

I alt for mange år har kernevåben været betragtet som den største trussel mod menneskeheden, selvom klimaforandringerne nu er mere i fokus. Muligheden for at kernevåben bruges igen er imidlertid fortsat en uacceptabel trussel, idet mange af verdens ca. 20.000 kernevåben er affyringsparate indenfor få minutter. Selvom der heldigvis er skåret dybt i atomvåbenarsenalene i de senere år, spiller det ingen større rolle, om de 5 kernevåbenstater har 6.000, 600 eller 60 sprænghoveder hver, så længe strategien for deres anvendelse forbliver uændret.

Den ekstremt ødelæggende virkning på mennesker kender vi fra Hiroshima og Nagasaki i 1945 og fra talrige scenarier udledt af prøvesprængninger med langt kraftigere våben. Hertil kommer katastrofale miljøpåvirkninger og muligheden for udbredt regional hungersnød.

I betragtning af at anvendelse af kernevåben i overvejende omfang rammer civilbefolkningerne, bør anvendelse være ulovlig ifølge international ret. Undersøgelser viser, at et flertal af befolkningen i mange adspurgte lande, inkl. atommagterne, ønsker deres land frit for kernevåben, hvilket politikerne burde tage anderledes alvorligt.

Mange initiativer er gennem årene taget for at afskaffe kernevåbnene. Eksempler er: Canberra-kommissionen, New Agenda Coalition, The Tokyo Forum for Nuclear Non-Proliferation and Disarmament, Middle Powers Initiative, Weapons of Mass Destruction Commission, Mayors for Peace, Pugwash, International Physicians for the Prevention of Nuclear War og ICAN.

Flere og flere nuværende statsledere, pensionerede og aktive højtstående militærpersoner, diplomater og videnskabsfolk er gennem årene trådt offentligt frem med et budskab om, at kernevåben ingen plads har i nutidige konflikter.

I april 2009 udtalte præsidenterne Obama og Medvedev i en fælles udtalelse, at de ville arbejde for atomar nedrustning og afskaffelse af kernevåbnene, og Obama gentog dette ved tildelingen af Nobels Fredspris i dec. 2009. Så sent som 12.10.2010 udtalte Norges udenrigsminister, Jonas Gahr Støre, at Norge går ind for afskaffelse af alle kernevåben. Og ved International Physicians for the Prevention of Nuclear War's (IPPNW) verdenskongres i år udtalte Den Internationale Røde Kors Komité, at kernevåben må forbydes og elimineres ved en bindende international aftale.

Halvdelen af jordens overflade er omfattet af i alt 8 kernevåbenfri zoner, hvor en række lande har forpligtet sig til aldrig at anskaffe atomvåben. I modsætning hertil er forslag om kernevåbenfri zoner i Europa hidtil mislykkedes, idet medlemskab i en sådan zone ikke anses for at være foreneligt med samtidig at være medlem af NATO med denne organisations nuværende atomvåbenpolitik. Siden 1946 er der i mange internationale fora blevet vedtaget resolutioner angående kernevåben nedrustning, og senest udtalte Sikkerhedsrådet i september 2009 et ønske om, at alle NPT-stater (deltagere i Ikke-spredningsaftalen for atomvåben) i enighed om aftalens §VI gennemfører forhandlinger i god ånd om nedrustning med endemålet total afskaffelse af kernevåbnene.

Talrige initiativer udtrykker således et massivt ønske om, at der nu vedtages en traktat, der forbyder produktion, besiddelse, anvendelse, overdragelse samt trussel om benyttelse af kernevåben, dvs. en kernevåbenkonvention i lighed med landminekonventionen og klyngevåbenkonventionen. En fuldt udarbejdet model til en sådan Nuclear Weapons Convention (NWC) ligger parat i FN, udarbejdet af International Lawyers Against Nuclear Arms, The International Network of Engineers and Scientists against Proliferation og IPPNW. Klar til vedtagelse!

På det nylige NATO-topmøde i Lissabon blev der vedtaget et nyt Strategisk Koncept for alliancen. I alliancens doktrin indgår atomparaplyen fortsat som sikkerhedsgaranti. Opretholdes denne doktrin, vanskeliggøres arbejdet for nedrustning, ligesom en kernevåbenkonvention udskydes til en usikker fremtid. Med det ændrede trusselsbillede efter den kolde krig, er der efter vores mening intet, der taler for fortsat at bevare kernevåbnene.

Vi opfordrer derfor regeringen og Folketinget til at arbejde for afskaffelse af NATO's kernevåben, herunder for fjernelse af de 200 USA-kerne-våben, der er udstationeret i Europa og Tyrkiet. Samtidig opfordrer vi regeringen til at gå aktivt ind i arbejdet for vedtagelse af en kernevåbenkonvention, der én gang for alle forbyder besiddelsen af og brugen af atomvåben for alle verdens lande.

Med venlig hilsen

Povl Revsbech
Formand
Danske Læger Mod Kernevåben
www.dlmk.dk
revsbech@dadlnet.dk

John S. Avery
Formand
Den Danske Pugwash Komité
www.pugwash.dk
avery.john.s@gmail.com

Senaten röstade 71-26 för att minska antalet kärnvapen!

Den amerikanska senaten röstade den 22 december 2010 för det nya nedrustningsavtalet med Ryssland. Alla demokratiska senatorer och 13 republikanska röstade för avtalet så presidentens förslag fick den 2/3 majoritet som krävdes. Flera f.d. republikanska utrikesministrar stöder avtalet. För att få avtalet genom senaten gick president Obama med på pengar till modernisering av kärnvapen och att fortsätta planerna på ett missilförsvar i Europa.

IPPNW prisade det nya START-avtalet i ett uttalande den 22 december: "Presidents Obama and Medvedev deserve credit for pushing this treaty through to a successful conclusion. We hope they will now take bold new steps to make good on their promise that the small reductions guaranteed by this Senate vote are merely a 'down payment' on the nuclear-weapons-free world to which they have pledged their leadership. The sooner all the nuclear powers can get to work on a global nuclear disarmament agreement, the better."

IPPNW warned that modernization of the large arsenals still possessed by the US and Russia would undermine the progress made by the New START, and criticized US plans to spend more than \$85 billion over the next 10 years to rebuild its nuclear weapons research and production complex.

"The focus after today must be on ways to accelerate the liberation of the world from these weapons of mass annihilation," said Dr. [Björn] Hilt, "not on programs to ensure that they will continue to endanger us for decades to come."

Samma dag skrev *The New York Times*:

"The [US] Senate gave final approval on Wednesday [22 December 2010] to a new arms control treaty with Russia, scaling back leftover cold war nuclear arsenals and capping a surprisingly successful lame-duck session for President Obama just weeks after his party's electoral debacle.

The 71-to-26 vote sends the treaty, known as New Start, to the president for his signature, and cements what is probably the most tangible foreign policy achievement of Mr. Obama's two years in office. Thirteen Republicans joined a unanimous Democratic caucus to vote in favor, exceeding the two-thirds majority required by the Constitution.

In Moscow on Thursday, senior Russian officials said Parliament would immediately begin debating the treaty. Approval is not in doubt because Parliament is tightly controlled by a pro-Kremlin political party. But it is not clear whether a final vote will occur this week or next.

The ratification vote was the third bipartisan victory for the president in the waning days of the session, while Democrats still control both houses of Congress."

"This is the most significant arms control agreement in nearly two decades' Mr. Obama said at a news conference after

the vote. 'It will make us safer and will reduce our nuclear arsenals along with Russia's.' "

"The treaty obliges each country to have no more than 1,550 strategic warheads and 700 launchers deployed within seven years, and it provides for a resumption of on-site inspections"

"The treaty had the support of the nation's uniformed military leaders and of a host of Republican national security veterans, including former President George H. W. Bush and five former secretaries of state, Henry A. Kissinger, George P. Shultz, James A. Baker III, Colin L. Powell and Condoleezza Rice. But many of the party's potential 2012 presidential candidates, like Sarah Palin, Mitt Romney, Newt Gingrich and John Thune, came out against it, as did the two top Republican leaders in the Senate, Mitch McConnell of Kentucky and Mr. Kyl, the lead Republican negotiator."

"To bypass the hostile leaders and win over other Republican Senators, Mr. Obama made a commitment to spend \$85 billion over 10 years to modernize the nation's nuclear weapons complex, so that the smaller arsenal would still be well-maintained and effective. He also gave repeated assurances that he would follow through on development of missile defense in Europe, despite Russian resistance."

"Mr. Kerry [demokraternas förhandlare i senaten] also accepted on Tuesday night a declaration that the United States should open new talks with Russia within a year to negotiate a new treaty curbing tactical nuclear weapons, the smaller battlefield bombs that are not covered by New Start or any previous Russian-American treaty.

Russia has far more such weapons than the United States, and according to American officials, as recently as last spring Russia moved some of them closer to its borders with NATO nations, as a response to American missile-defense deployments. Some experts consider these smaller bombs a greater risk of theft or black-market diversion to rogue states or terrorist groups."

"The treaty must still be approved by the Russian Parliament, an endorsement that the Kremlin had withheld while waiting for the Senate to act. Given the authoritarian nature of Moscow's political system, that approval is seen as certain."

Drottningord

I juletider, när detta skrivs, kan det vara uppbyggligt att lyssna på en riktig drottning: drottning Noor av Jordanien, änka efter kung Hussein, född i USA som Lisa Najeeb Halaby, med sina släktrötter i Syrien, Storbritannien och Sverige. Drottning Noor är en av grundarna av Global Zero som arbetar för ett totalt utrotande av kärnvapnen. (Hans Blix och Carl Bildt har undertecknat deras appell till jordens ledare.) Hon argumenterar starkt mot kärnvapen i en intervju av Jonathan Mann i CNN. Gå in på cnn.com, sök "Queen Noor" och lyssna! www.globalzero.org

Att döda med joystick

British Medical Journal rapporterar att 'the Fellowship of Reconciliation', en av Storbritanniens äldsta pacifistiska organisationer, protesterar mot användningen av drönare och andra fjärrstyrda vapen. "Young military personnel raised on a diet of video games now kill real people remotely using joysticks" säger organisationen.

BMJ 2010; 341:c5259

Burma: Ett blivande kärnvapenland?

Det finns belegg för att inkomster från försäljning av gas till Thailand av Burmas generaler deponeras i off shore-länder i amerikanska dollar för att användas till inköp av vapen, bl.a. kärnvapentechnologi. Det kommer att ta Burma flera år att lära sig behärska denna teknologi men Burmas vilja till kärnvapen är oroväckande enligt Robert Kelley, f.d. chef för International Atomic Energy Agency (IAEA).

EarthRights International <http://www.earthrights.org/campaigns/burma-s-nuclear-ambitions-are-natural-gas-sales-funding-burma-s-secret-nuclear-program>

Kazakstan: 456 kärnvapenprov med okänd effekt på folkhälsan

Mellan 1949 och 1989 sprängde Sovjetunionen 456 atombomber vid Semipalatinsk i östra Kazakstan. Men hälsoeffekterna har inte följts upp, konstaterar the Lancet:

"Yet, despite the scrutiny, the true effect on health has proved extremely tricky to pin down. In Nagasaki and Hiroshima, tens of thousands of people died from the force of the initial blasts, from burns and from acute radiation sickness. The consequences of the 1986 Chernobyl nuclear reactor disaster are disputed but researchers attribute a spurt of thyroid cancers to the presence of large quantities of radioactive iodine in the fallout. In Semipalatinsk, the answers are more elusive. "We need much more thorough epidemiological studies before we can make conclusions about cause and effect", says Shunichi Yamashita, chair of the Atomic Bomb Disease Institute at Nagasaki University, Japan, who has been visiting Semipalatinsk for 15 years.

What is certain is that the tests were done with little concern for people living on the steppe around the site. The most dramatic—and dangerous—explosions were seen between 1949 and 1963, when the bombs were either detonated on a platform or dropped from aircraft. After that, the bombs were detonated underground."

Parfitt T. Lancet. 2010 Oct 16;376(9749):1289-90.

Färre krig – men fler de senaste åren

I det senaste numret av Human Security Report från the Human Security Research Project vid Simon Fraser University konstaterar man att den långsiktiga trenden är en minskad risk för både inbördeskrig och internationella krig. De värsta konflikterna, de med minst 1000 döda/år, har minskat med 78 % sedan 1988. Men allt är inte ljus: antalet väpnade konflikter har nu ökat igen efter att ha minskat under ett årtionde och konflikterna har blivit mer svårlösta.

Tidskriften finansieras av regeringarna i Canada, Norge, Storbritannien, Sverige och Schweiz och publiceras av Oxford University Press.

Human Security Report 2 december 2010

CDC: Radiologisk terrorism

Center for Disease Control and Prevention (CDC), smittskydds- och folkhälsomyndigheten i USA, har sammanfattat vilken beredskap man har i USA för nukleära olyckor och nukleär terrorism. Sistnämnda, också kallad 'radiological terrorism', kan innebära att man sprider radioaktivt material med hjälp av en 'radiological dispersal device' (RDD) eller en enkel, hemmagjord 'improvised nuclear device' (IND). När Aleksander Litvinenko dog i London år 2006 av förgiftning med den radioaktiva isotopen polonium-210 misstänkte man att tusentals människor från många länder hade blivit utsatta för strålning från 210Po. Nu håller CDC på att bygga ut sina laboratorier så att man ska kunna mäta α -, β - och γ -strålning i hundratals eller tusentals prover per dag och identifiera 22 olika radioaktiva isotoper.

Morb Mortal Wkly Rep. 2010 Sep 17;59(36):1178-81.

Våldtäkt som vapen

Våldtäkt och annat sexuellt våld utövat av soldater i en väpnad konflikt klassificeras av Internationella brottmålsdomstolen (International Criminal Court) som krigsförbrytelse och ibland som folkmord (genocide). Könsstympning, tvångsäktenskap och våldtäkt följt av mord är enligt internationell lag tortyr och ett brott mot Genèvekonventionen. I Demokratiska Republiken Kongo ägde 16 000 våldtäkter rum år 2008. Många offer fick inte bara utstå våldtäkt utan också ett oerhört grymt stympande av underlivet.

Kivlahan C et al. BMJ 2010;340:c3270; Läkartidningen 2009;106(49): 3323 och 2010-12-14 nummer 51 (på nätet). Namninsamling: <http://www.stophewarrapes.com/>

MÄNNISKAN OCH KÄRNVAPNEN

Nordiskt vårmöte i Uppsala 6-8 maj

Boka dagarna! Mera information
i nästa nummer av LMK,
på SLMK:s hemsida www.slmk.org
eller genom Josefin Lind tel 08 – 400 20 483

Forskare och ingenjörer mot kärnvapen

Föreningen verkar för en kärnvapenfri värld genom att informera om kärnvapen och effekterna av kärnvapenkrig samt genom opinionsbildning. Föreningen erbjuder medlemskap till forskare och ingenjörer som vill stödja föreningens syften. Medlemskap fås genom att betala årsavgift (160 kr, resp 80 kr för studerande) till Pg 220603-5.

Ordförande

Nicholas Etherden · 031-299920
n_etherden@hotmail.com

Ledamöter

Stefan Andersson, Lund
Stefan Björnson, Nynäshamn
Bo Höörgren, Malmö
Lars Ingelstam, Stockholm

Lars Rydén, Uppsala
Neri Voghera, Stockholm
www.sweseana.org
info@sweseana.org
Box 16365
10327 Stockholm

DLMK:s bestyrelse

Formand:

Povl Revsbech
Langdalsvej 40, 8220 Brabrand
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Bestyrelsesmedlem:

Anton Aggernæs
Godthåbsvej 22, 4. tv
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 34 35 07
E-mail: aggernaes.a@dadlnet.dk

Deputy councillor, redaktør:

Klaus Arnung
Kæmpehøjvej 3, 2950 Vedbæk
Tlf. 45 66 11 81
E-mail: k.arnung@dadlnet.dk

Kasserer:

Niels Dahm
Hovedvej 14, Avernakø, 5600 Fåborg
Tlf. 62 61 83 61
E-mail: dahm@avernak.dk

International councillor:

Cæcilie Bock Buhmann
Refnæsgade 53, 3. tv
2200 København N
Mobil-tlf. 26 18 95 06
E-mail: cbuhmann2002@yahoo.com

DLMK:s sekretariat:

c/o Povl Revsbech
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk
Medlemskab opnås ved
indbetaling af årskontingent
på Giro 8 03 91 00
300 Dkr for læger og pensionister
100 Dkr for studenter
200 Dkr for støttemedlemmer
DLMKs hjemmeside: www.dlmk.dk

Valberedningens förslag till SLMK:s STYRELSE 2010 – 2011

Ordförande: **Jan Larsson**, Linnégatan 2H, 753 32 Uppsala,
tel 018-14 62 12, mobiltel 0730-722 588
e-post: jan.larsson@slmk.org

Sekreterare: **Meit Krakau**, Danarövägen 19,
182 56 Danderyd, tel 08-753 13 50,
e-post: meit.krakau@slmk.org

Vice ordf: **Martin Tondel**, Lekparksvägen 2,
582 75 Linköping, tel 013-39 64 74,
e-post: martin.tondel@slmk.org

Ansvarig för **Gunnar Westberg**, Olivedalsgatan 23, 5 tr
kontakter 413 10 Göteborg, tel. 031-82 86 92 (b),
med IPPNW. mobiltel 0762-17 30 23
Tidigare e-post: gunnar.westberg@slmk.org
Co-president

Leonore Wide, Syrenparken 23,
133 35 Saltsjöbaden, tel 08-717 65 17,
e-post: leonore.wide@slmk.org

ÖVRIGA

ORDINARIE

Hans Levander,

Vårdkasvägen 11, 756 55 Uppsala,
tel 018-32 43 47, fax 018-32 00 84,
e-post: hans.levander@slmk.org

Frida Sundberg, Norra Ågatan 5B,
416 49 Göteborg, tel 031-700 88 08,
e-post: frida.sundberg@slmk.org

Vendela Englund-Burnett,

Mimergatan 13, 654 60 Karlstad,
tel + fax 054-21 29 42,
e-post: vendela@slmk.org

Åsa Lindström,

Kriebsensgat. 7 b lgh 1202,
632 20 Eskilstuna
tel 090-77 60 26, mobiltel 073-663 11 40
e-post: aasalin@yahoo.se

Johannes Norberg,

Ö Nygatan 104, 1 tr, 93135 Skellefteå,
tel 090-19 20 33, mobiltel 070-275 42 22,
e-post: johannes.norberg@slmk.org

Andreas Tolf (studentrepresentant),

Pedagoggränd 3 F, 90730 Umeå,
tel 070 - 636 3834
e-post: andreas.tolf@slmk.org

SUPPLEANTER

Gösta Alfvén,

Svartensgatan 20, 116 20 Stockholm,
tel 08-643 47 02 + fax efter telefonanmälan
e-post: gosta.alfven@slmk.org

Martina Grosch

Sölvesborgsgatan 3b, 2tr · 214 36 Malmö
mobiltel 0762-48 28 46,
e-post: martina.grosch@slmk.org

Anneli Schmauch,

Språkgränd 1, 907 33 Umeå,
tel 090-19 91 48, fax 090-785 17 17 (a),
e-post: anneli.schmauch@slmk.org

Christina Vigre Lundius,

Håkantorpsmölla,
284 91 Perstorp, tel 0435-347 31,
e-post: christina.vigre.lundius@slmk.org

Nelli Jonasson-Filippova

Lars Olofs Gata 12 läg 4
541 44 Skövde
mobiltel: 076-23 00 634
e-post: nelli@slmk.org

Monika Palmgren,

Slottsvägen 6, 169 69 Solna,
tel 0709-22 85 51,
e-post: monika.palmgren@slmk.org

John Henriksson

Hjorthagsgatan 10 e, 413 17 Göteborg
e-post: john.henriksson@slmk.org

Thomas Silfverberg,

Valhallav. 25 A, lgh 1201
791 42 Falun
tel 073-581 71 34,
e-post: thomas.silfverberg@slmk.org

Johannes Eldblom

Landalagången 14, 6 tr
411 30 Göteborg
031-41 40 35 · 073-42 33 100
johannes@eldblom.dk

Wenjing Tao

Polkastigen 7, 152 70 Södertälje
E-post: wenjing.tao@slmk.org
Mobiltel: 073-7641952

STUDENTSUPPLEANT: VAKANT

REVISION

Auktoriserad revisor

Jan Anders Nilsson,

PWC,
Box 1215, 251 12 Helsingborg,
tel 042-37 72 00,
e-post: jan-anders.nilsson@se.pwc.com

Auktoriserad revisor, suppleant

Jonas Grahn,

PWC,
Torsgatan 21, 113 97 Stockholm,
tel 08-555 330 00,
e-post: jonas.grahn@se.pwc.com

Föreningsrevisor

Bengt Lindell

Bättre Tidens Gränd 18, 393 59 Kalmar,
tel 0480-44 99 24,
mobiltel 070-647 23 47
e-post: bengt.lindell@slmk.org

Föreningsrevisor, suppleant

Kristina Olofsson,

Varvsgatan 3b, 824 50 Hudiksvall,
tel 0650-102 56,
e-post: kristina.olofsson@slmk.org

KASSÖR OCH KANSLICHEF:

Klas Lundius,

Håkantorpsmölla, 284 91 Perstorp,
tel 0435-351 58, mobiltel 070-520 83 58
e-post: klas.lundius@slmk.org

Valberedningen har utgjorts av:

Carin Odhner (sammanställande), Sturevägen 30, 182 74 Stocksund,
tel, 08-755 50 29, e-post: carin.odhner@telia.com

Camilla Sköld

Engelbrektsgatan 28 B, 3 tr, 771 30 Ludvika, mobiltel 073-369 79 93
e-post: camilla.mattsson@slmk.org

Karin Svensson

Hantverkareg 10 A, 341 36 Ljungby, mobiltel 0735-80 75 40,
e-post: iku_karin@yahoo.se

Avsändare:
SLMK, c/o Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 PERSTORP
Sweden

**Begränsad
eftersändning**

Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

Foto: Åsa Lindström

KÖP EN LOTT OCH STÖD IPPNW:S ARBETE!

Du har chans att vinna \$10 000!

Tack vare överskottet från förra årets lotteri kunde studenter från hela världen genomföra en "Biking Against Nuclear Weapons tour" genom Europa i samband med världskongressen i Basel, augusti 2010. De cyklade från Tyskland till Schweiz och stannade till i olika städer där de höll demonstrationer och träffade politiker.

Köp en lott till dig själv, dela med en vän eller gå ihop flera stycken. Varje lott kostar \$100. Eller varför inte ge bort en lott i present till någon som du tycker ska ha chans att vinna \$10 000!

ÖVERSKOTTET GÅR TILL IPPNW:S STUDENT- OCH RESEVERKSAMHET

**FÖR MER INFORMATION OCH VILLKOR FÖR LOTTERIET GÅ
TILL <http://www.ippnw.org/Support/raffle.htm>**

Vinstloten dras på huvudkontoret i
Boston i juni 2011.

Kontakta Klas Lundius om du vill köpa en lott: klas.lundius@slmk.org

